

ΔΗΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

Ετήσια Έκθεση

2015

Νικόλαος Μουτρουπίδης

Συμπαραστάτης του Δημότη & της Επιχείρησης Δήμου Δράμας

(αρ. 77 παρ 3 Ν. 3852/2010, Πρόγραμμα Καλλικράτης)

(Γραφείο 114), Βερμίου 2 & 1^{ης} Ιουλίου

Δράμα, 66100, τηλ: 25213-50693

e-mail: nmout@dimosdramas.gr

I. Πρόλογος

Από την Άνοιξη του 2015 υφίσταται και λειτουργεί στο Δήμο της Δράμας το γραφείο του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης. Ξεκινώντας από τον Μάρτιο του 2015, το οικείο γραφείο δέχεται τις καταγγελίες-αναφορές πολιτών και επιχειρήσεων για τον Δήμο της Δράμας πάντα, και διαμεσολαβεί για την επίλυση των όποιων προβλημάτων οι πολίτες αντιμετωπίζουν σε σχέση με τον Δήμο. Ο “Καλλικράτης” επιβάλλει να αποτυπώνει ο ΣΤΔΕ σε Ετήσια Έκθεση τον ετήσιο κύκλο εργασιών του, και να διατυπώνει όπου κρίνει σκόπιμο προτάσεις για την βελτίωση της σχέσης του Δήμου Δράμας με τους πολίτες.

Στην Ετήσια Έκθεση καταγράφεται τι ζητούν οι πολίτες από τον Δήμο Δράμας. Στις σελίδες αυτές, εκτίθενται τόσο οι καταγγελίες και τα αιτήματα, όσο και οι ανταποκρίσεις του Δήμου Δράμας. Εκτός από τις επίσημες κι έγγραφες καταγγελίες, το γραφείο του Συμπαραστάτη του Δημότη και της επιχείρησης δέχεται καθημερινά ερωτήματα και παράπονα για προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζονται, είτε με αλληλογραφία με τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες και γραπτή τοποθέτηση, είτε τηλεφωνικά, είτε με απευθείας διάλογο με τον καταγγέλλοντα προς ενημέρωσή του, είτε με παραπομπή στην οικεία υπηρεσία χωρίς έγγραφες διαδικασίες. Οι κατηγορίες προβλημάτων που διατυπώνονται σε έγγραφες καταγγελίες αντανakλούν πάντως όλο το φάσμα των παραπόνων και αιτημάτων των πολιτών.

Η Ετήσια Έκθεση υποβάλλεται στο Δημοτικό Συμβούλιο, το όργανο που έχει επιλέξει τον Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης, και αναρτάται στην ιστοσελίδα του Δήμου Δράμας. Είναι μια μορφή λογοδοσίας για τη δράση του γραφείου, αλλά και μια δυνατότητα ενίσχυσης της διαφάνειας για τις δημοτικές υπηρεσίες. Στόχος της Ετήσιας Έκθεσης είναι καταγραφή του φάσματος αναφοράς των πολιτών και κατ επέκταση των θεμάτων που διαχειρίστηκε το γραφείο, καθώς και η αυτοκριτική αλλά και ο

εντοπισμός των προβλημάτων λειτουργίας του θεσμού. Ορισμένα από αυτά τα προβλήματα θα επιλυθούν μόνο με νομοθετικά μέτρα, ενώ κρίνεται σκόπιμη και επιβεβλημένη από την μέχρι τώρα εμπειρία, μια πιο διασταλτική προσέγγιση των ζητημάτων από τις υπηρεσίες καθώς οι δογματικές εμμονές σε αναχρονιστικές πρακτικές οδηγούν σε αδιέξοδα την σχέση πολίτη-Δήμου και τον θεσμό μη παραγωγικό.

Αρνητικό σημείο στην όλη λειτουργία του θεσμού, είναι η μη εισαγωγή των Ειδικών Προτάσεων του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης στην ημερήσια διάταξη του Δημοτικού Συμβουλίου για την λήψη δεσμευτικών αποφάσεων. Παρ' όλο που δεν προβλέπεται από τον “Καλλικράτη”, η ανταπόκριση στα έγγραφα του Συμπαραστάτη δεν μπορεί να αφορά μόνο τις υπηρεσίες του Δήμου. Στις ειδικές περιπτώσεις (τρεις εντός του 2015) που ο Συμπαραστάτης εντοπίζει σοβαρό πρόβλημα “κακοδιοίκησης-κενών στη λειτουργία των υπηρεσιών” και το επισημαίνει στον Δήμαρχο, θα αναμενόταν μια σαφής ανταπόκριση, θετική ή αρνητική, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. Εάν είχαν ληφθεί οι σχετικές αποφάσεις, τα σοβαρά προβλήματα κακοδιοίκησης δεν θα εξακολουθούσαν να απασχολούν καθημερινά τους πολίτες και τις επιχειρήσεις

Ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης είναι ένας θεσμός που δημιουργήθηκε κατόπιν συστάσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης και η λειτουργία του καταγράφεται σε πολλές πρωτεύουσες της Ευρώπης εδώ και δεκαετίες. Δεν είναι ούτε διακοσμητικός, ούτε περιθωριακός: είναι ο κεντρικός φορέας του Δήμου για την επίλυση των προβλημάτων που καταγγέλλουν οι πολίτες, με ανεξαρτησία, διαφάνεια και ίση μεταχείριση.

Νικόλαος Μουτρουπίδης

Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης στον Δήμο της Δράμας

II. Θεσμικό πλαίσιο

Ο θεσμός του δημοτικού διαμεσολαβητή, στον οποίο μπορεί να προσφύγει κάθε άμεσα θιγόμενος πολίτης ή επιχείρηση για κακοδιοίκηση, εισάγεται στην διοικητική διάρθρωση της τοπικής αυτοδιοίκησης με το Πρόγραμμα “Καλλικράτης” (Ν.3852/2010). Πολύ πριν τον “Καλλικράτη”, υπήρξαν συστάσεις από όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης, για την ίδρυση και λειτουργία τοπικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών.

Η λειτουργία του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης διέπεται από τις διατάξεις του “Καλλικράτη”, από τις κατευθυντήριες γραμμές του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς κι από το γενικότερο κανονιστικό πλαίσιο του Ελληνικού διοικητικού δικαίου. Η συναρμογή των τριών αυτών ρυθμιστικών πηγών που αφορούν τον Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης περιέχεται στον “Κώδικα Λειτουργίας” που εκπονήθηκε για να συνοψίσει βέλτιστες πρακτικές και κανονιστικές ρυθμίσεις που διέπουν τον νέο θεσμό.

1. Οι διατάξεις του Προγράμματος “Καλλικράτης” (Ν.3852/2010)

Ίδρυση και καταστατική θέση

Ο θεσμός του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης εισάγεται στο σύστημα του Προγράμματος “Καλλικράτης” με το άρθρο 77 του Ν.3852/2010. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, στους Δήμους άνω των είκοσι χιλιάδων (20.000) κατοίκων, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, επιλέγεται, κατόπιν προκηρύξεως που δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Δήμου, πρόσωπο εγνωσμένου κύρους και εμπειρίας, ως Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης. Υποψηφιότητες υποβάλλονται με δήλωση που κατατίθεται στο προεδρείο του Δημοτικού Συμβουλίου κατά την έναρξη της διαδικασίας επιλογής. Ως Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης δεν μπορεί να επιλεγεί αιρετός Δήμου, Περιφέρειας ή βουλευτής. Μη υπάρχουσας αντίθετης ρύθμισης, για τη θέση μπορεί να επιλεγεί πρόσωπο που είναι δημότης και άλλου Δήμου (Εγκύκλιος 59/74896/30.12.2010 του

Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης).

Ως προς το αξίωμα του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης ισχύουν τα κωλύματα και τα ασυμβίβαστα που προβλέπονται στο άρθρο 14 του Ν.3852/2010. Η θητεία του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης ακολουθεί την θητεία των δημοτικών αρχών. Ως προς την καταστατική θέση και τις ευθύνες του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης ισχύουν οι σχετικές διατάξεις για τους δημοτικούς συμβούλους (άρθρο 77 παρ. 6 Ν.3852/2010).

Κωλύματα και ασυμβίβαστα

Σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 1 περ. β' του Ν.3852/2010, δεν μπορούν να εκλεγούν ή να είναι Δήμαρχοι, Δημοτικοί Σύμβουλοι, Σύμβουλοι της Δημοτικής ή Τοπικής κοινότητας ή εκπρόσωποι της τοπικής κοινότητας, μεταξύ άλλων προσώπων, οι Δημοτικοί Συμπαραστάτες στους Δήμους που υπηρετούν. Σύμφωνα με την παρ. 7 του ίδιου άρθρου, το κώλυμα αυτό παύει να υπάρχει, αν τα πρόσωπα στα οποία συντρέχει παραιτηθούν από τη θέση τους πριν από την ημέρα της ανακήρυξης των υποψηφίων. Η παραίτηση επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή στον Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος την υποβάλλει αμέσως στην αρχή που είναι αρμόδια να την αποδεχθεί. Η παραίτηση θεωρείται ότι γίνεται δεκτή από την επίδοσή της και δεν ανακαλείται. Σύμφωνα με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου, η κατοχή οποιουδήποτε αιρετού αξιώματος από όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού δεν αποτελεί λόγο ασυμβίβαστου ή αναστολής άσκησης του λειτουργήματός τους (εκτός από το αξίωμα του Δημάρχου, κατά τους όρους του άρθρου 16 του Ν.3852/2010) για: α) τους δικηγόρους και συμβολαιογράφους, β) τα μέλη Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), τα μέλη Επιστημονικού Προσωπικού των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) και το ειδικό διδακτικό και επιστημονικό προσωπικό τους. Επομένως, δεν υφίσταται κώλυμα εκλογής δικηγόρου στη θέση του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης (Εγκύκλιος 27230/7.6.2011 του Υπουργείου Εσωτερικών,

Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης).

Εκλογή και ανάκληση

Η διαδικασία για την επιλογή του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης γίνεται εντός δύο (2) μηνών από την εγκατάσταση των δημοτικών αρχών. Αυτή η διάταξη, στην αρχική της μορφή, πρόβλεπε ως αποκλειστική την συγκεκριμένη προθεσμία. Μετά, όμως, από την αποτυχία των σχετικών διαδικασιών στη συντριπτική πλειοψηφία των Δήμων της χώρας για την επιλογή Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης εντός του χρονικού διαστήματος των δύο μηνών, με το άρθρο 58 παρ. του Ν.3966/2011 (Α' 118/24.5.2011), η διατύπωση του άρθρου μεταβλήθηκε και η προθεσμία κατέστη ενδεικτική. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 77 παρ. 2 του Ν.3852/2010, ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης επιλέγεται με απόφαση, η οποία λαμβάνεται με μυστική ψηφοφορία και με πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) του συνόλου των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου. Αν δεν επιτευχθεί η επιλογή, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται κατά την ίδια ή μεταγενέστερη συνεδρίαση με την ίδια πλειοψηφία. Είναι επιτρεπτή με την ίδια πλειοψηφία και την αυτή διαδικασία η ανάκληση του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης για πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων του, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. Στις 2.2.2015 το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Δράμας εξέλεξε τον Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης.

Ορκωμοσία

Καθώς ως προς την καταστατική θέση του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης ισχύουν οι διατάξεις για τους δημοτικούς συμβούλους, η ορκωμοσία διέπεται από το άρθρο 52 του Ν.3852/2010. Διενεργείται πριν από την ημέρα εγκατάστασης και ανάληψης των καθηκόντων του, στο κατάστημα του Δήμου σε δημόσια συνεδρίαση, της οποίας ο ακριβής χρόνος ορίζεται από τον εκλεγέντα Δήμαρχο. Για την ορκωμοσία συντάσσεται πρακτικό, το οποίο υπογράφεται από τον Δήμαρχο και τον Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης. Το πρακτικό αυτό συντάσσεται σε δύο (2) αντίτυπα από τα

οποία το ένα αντίτυπο παραμένει στον Δήμο και το άλλο αποστέλλεται στον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Αρμοδιότητες

Ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης δέχεται καταγγελίες άμεσα θιγόμενων πολιτών και επιχειρήσεων για κακοδιοίκηση των υπηρεσιών του Δήμου, των νομικών του προσώπων και των επιχειρήσεών του και διαμεσολαβεί προκειμένου να επιλυθούν τα σχετικά προβλήματα, ενώ είναι υποχρεωμένος να απαντά εγγράφως ή ηλεκτρονικά εντός τριάντα (30) ημερών στους ενδιαφερόμενους (άρθρο 77 παρ. 3 Ν.3852/2010). Σύμφωνα με την Εγκύκλιο 27230/7.6.2011 του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, “ο Συμπαραστάτης διεκπεραιώνει τις ενώπιόν του υποθέσεις είτε εγγράφως (με αλληλογραφία με τις αρμόδιες υπηρεσίες του δήμου ή της περιφέρειας) είτε προφορικά, ενημερώνοντας και στις δύο περιπτώσεις τον ενδιαφερόμενο. Οι ενέργειες αυτές λαμβάνουν χώρα εντός του ωραρίου λειτουργίας των υπηρεσιών αυτών.”

Ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης συντάσσει ετήσια έκθεση. Η Ετήσια Έκθεση παρουσιάζεται από τον ίδιο και συζητείται στην ειδική δημόσια συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου για τον απολογισμό της δημοτικής αρχής κατά τις διατάξεις του άρθρου 217 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, εντός τριάντα (30) ημερών από την υποβολή της. Ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης μπορεί επίσης να προβαίνει στη διατύπωση προτάσεων βελτίωσης της δημοτικής διοίκησης και των σχέσεών της με το κοινό, τόσο στο πλαίσιο της Ετήσιας Έκθεσής του, όσο και επ' ευκαιρία σημαντικών προβλημάτων κακοδιοίκησης που ο ίδιος εντοπίζει. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, οι Ειδικές Προτάσεις του Συμπαραστάτη υποβάλλονται στον Δήμαρχο και κοινοποιούνται στο Δημοτικό Συμβούλιο και στον Γενικό Γραμματέα του Δήμου (αν υπάρχει). Τόσο η ετήσια έκθεση όσο και οι Ειδικές Προτάσεις του Συμπαραστάτη αναρτώνται υποχρεωτικά στην ιστοσελίδα του Δήμου με φροντίδα των δημοτικών υπηρεσιών (άρθρο 77

παρ. 5 Ν.3852/2010). Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση του Προγράμματος “Καλλικράτης”, “Ο συμπαραστάτης έχει ως αποστολή, πέραν από την έγκαιρη καταπολέμηση της κακοδιοίκησης, τη διασφάλιση της αμεροληψίας των δημοτικών αρχών, τη βελτίωση της εξυπηρέτησης των πολιτών και των επιχειρήσεων, καθώς και την αποσυμφόρηση του Δημάρχου και άλλων αιρετών οργάνων του Δήμου από τη συσσώρευση αιτημάτων και παραπόνων των πολιτών. Μέσω του συμπαραστάτη, θα αποτρέπονται πρόσθετες διαδικασίες (προσφυγές σε ελεγκτικούς μηχανισμούς και στη δικαιοσύνη), επειδή πολλά προβλήματα κακοδιοίκησης θα επιλύονται στο πλαίσιο του ίδιου Ο.Τ.Α., με αποτέλεσμα την εξοικονόμηση διαδικασιών, πόρων, χρόνου, χρήματος και ελαχιστοποίηση της ταλαιπωρίας των πολιτών”.

Διοικητική υποστήριξη

Σύμφωνα με το άρθρο 77 παρ. 3 του Ν.3852/2010, ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης υποστηρίζεται διοικητικά από τις υπηρεσίες του Δήμου. Το Γραφείο Συμπαραστάτη του Δημότη υπάγεται διοικητικά στον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου. Πρόκειται δηλαδή για γραφείο διοικητικής υποστήριξης και όχι για υποκατάσταση του θεσμού από εργαζόμενους του Δήμου. Ο ίδιος ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης βρίσκεται εκτός της ιεραρχικής δομής της εσωτερικής υπηρεσίας του Δήμου, καθώς ως προς την καταστατική θέση και τις ευθύνες του ισχύουν οι διατάξεις για τους Δημοτικούς Συμβούλους (άρθρο 77 παρ. 6).

Αντιμισθία

Σύμφωνα με το άρθρο 77 παρ. 6 του Ν.3852/2010, ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης λαμβάνει αντιμισθία ισόποση με την αντιμισθία του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου. Με τον αρ. 3 της υποπαραγράφου Γ.1. του Ν.4093/2012 (ΦΕΚ Α΄222), από 1.1.2013 η αντιμισθία των Προέδρων των Δημοτικών Συμβουλίων μειώνεται κατά 50% επί του ποσού που καταβάλλεται στις 31.12.2012.

2. Συστάσεις και ψηφίσματα Συμβουλίου της Ευρώπης

Το 1975 με τη Σύσταση 757, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης συνέστησε στην Επιτροπή Υπουργών να καλέσει τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών να εξετάσουν την δυνατότητα διορισμού προσώπων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, με τις αρμοδιότητες των Συνηγόρων του Πολίτη.

Το 1985 η Επιτροπή Υπουργών των κρατών του Συμβουλίου της Ευρώπης θέσπισε την Σύσταση R (85) 13 “για τον θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη”, καλώντας τα κράτη να διορίσουν Συνηγόρους του Πολίτη σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, ή σε ειδικούς τομείς της δημόσιας διοίκησης. Το ίδιο έτος, η Επιτροπή Υπουργών θέσπισε το Ψήφισμα (85)8 για την συνεργασία μεταξύ των Συνηγόρων και του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Το 1999, το Κογκρέσο Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών του Συμβουλίου της Ευρώπης θέσπισε το Ψήφισμα 80 για τον ρόλο των τοπικών Διαμεσολαβητών ή Συνηγόρων στην προάσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών, κείμενο στο οποίο επισυνάπτονται και οι “Αρχές που διέπουν τον θεσμό του Διαμεσολαβητή σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο”. Με το Ψήφισμα αυτό, καλούνται οι τοπικές και περιφερειακές αρχές που ήδη έχουν τον θεσμό να ιδρύσουν ένα εθνικό δίκτυο τοπικών και περιφερειακών Διαμεσολαβητών για την συγκέντρωση εμπειριών και να εξεταστεί η δυνατότητα της συνεργασίας και εναρμόνισης για την επίλυση των προβλημάτων των πολιτών με τις δημόσιες αρχές.

Σύμφωνα με τις “Αρχές που διέπουν τον θεσμό του Διαμεσολαβητή σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο”, ο τοπικός Διαμεσολαβητής πρέπει να έχει ελεύθερη πρόσβαση σε έγγραφα, αρχεία και φακέλους της ελεγχόμενης διοικητικής αρχής, προκειμένου να ασκεί αποτελεσματικά τα καθήκοντά του. Εκτός από τις υποθέσεις στις οποίες ισχύει η αρχή του κρατικού απορρήτου για λόγους σχετικούς με την άμυνα, την εθνική ασφάλεια κ.τ.λ., δεν είναι αποδεκτή καμία άρνηση πρόσβασης. Η εξουσία πρόσβασης πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την δυνατότητα διεξαγωγής ερευνών και την επίσκεψη και/ή αυτοψία του σχετικού χώρου με την βοήθεια ειδικών, όταν επιβάλλεται από τις

περιστάσεις. Ο υπεύθυνος για την ελεγχόμενη πράξη ή συμπεριφορά πρέπει να είναι διαθέσιμος να απαντά στις ερωτήσεις του Διαμεσολαβητή και να τον βοηθά να ασκήσει την αποστολή του. Η ελεγχόμενη διοικητική αρχή πρέπει να εξετάζει τις συστάσεις, προτάσεις και άλλες πρωτοβουλίες του Διαμεσολαβητή και, σε κάθε περίπτωση, να εκθέτει τους λόγους για τους οποίους κατά τη γνώμη της την αποτρέπουν από το να τις ακολουθήσει. Η απόκριση της διοίκησης θα πρέπει να λαμβάνεται εντός προκαθορισμένου χρόνου. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ελευθερία της πρόσβασης, θα πρέπει να προβλέπονται και να επιβάλλονται σχετικές κυρώσεις για κάθε άρνηση, εμπόδιο, παρεμπόδιση ή άλλο τύπο δυστοκίας από την πλευρά ενός δημοσίου υπαλλήλου ή λειτουργού. Τα αποτελέσματα της δράσης του Διαμεσολαβητή θα πρέπει να καταγράφονται σε ειδικές, περιοδικές ή ετήσιες εκθέσεις ή σε άλλα έγγραφα και να δημοσιοποιούνται με κάθε πρόσφορο μέσο. Προκειμένου η δημοσιότητα να είναι επιτυχής, ο Διαμεσολαβητής θα πρέπει να είναι σε θέση να προσεγγίσει το όργανο της τοπικής αρχής που είναι υπεύθυνο για την θέσπιση των σχετικών διατάξεων όσον αφορά την διοικητική δράση, τον οργανισμό των υπηρεσιών, τους κανονισμούς, τις διαδικασίες κλπ, προκειμένου να προτείνει κάθε τρόπο (τροποποίηση, αναθεώρηση των ισχυόντων μέτρων, πρόταση νέων διατάξεων κλπ), με τον οποίο μπορεί να διευκολυνθεί η αποτελεσματική τήρηση των ατομικών δικαιωμάτων από την τοπική αρχή.

Το 2013 η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης θέσπισε το Ψήφισμα 1959 (2013) για την ενίσχυση του ρόλου των Συνηγόρων στην Ευρώπη. Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση συστήνει στα κράτη να αναθεωρήσουν την νομοθεσία τους, προκειμένου οι Συνήγοροι να έχουν αρμοδιότητες κατά τα διεθνή πρότυπα και να αποφύγουν με κάθε τρόπο την μείωση του προϋπολογισμού των Συνηγόρων, καθώς αυτή *“συνεπιφέρει την απώλεια της ανεξαρτησίας των θεσμών Συνηγόρου ή ακόμη και την κατάργησή τους.”* Το Ψήφισμα αναφέρει ότι η εποπτεία της διοίκησης από ανεξάρτητα όργανα είναι απαραίτητη λειτουργία σε πολιτειακά συστήματα

διάκρισης των λειτουργιών.

3. Κώδικας Λειτουργίας

Στον Κώδικα Λειτουργίας του ΣτΔΕ συνοψίζονται όλες οι ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις που διέπουν τον θεσμό, ενώ καταγράφονται και οι διατάξεις του γενικού διοικητικού δικαίου που περιλαμβάνουν υποχρεώσεις για τα μονομελή διοικητικά όργανα. Πέρα από το ιδρυτικό άρθρο 77 του Ν.3852/2010, η λειτουργία του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης διέπεται από τις διατάξεις του Ν.2690/1999 (Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας), τον Ν.3979/2001 (Για την Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση) και τον Ν.2472/1997 (Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα). Ο Κώδικας Λειτουργίας καλύπτει την ανάγκη συγκεντρωτικής καταγραφής των ισχυουσών διατάξεων, καθώς και της πρακτικής που ακολουθείται για την εφαρμογή τους σε ενιαίο κείμενο, με σκοπό την ενημέρωση του κοινού και των υπηρεσιών σχετικά με τις αρμοδιότητες του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης.

III. Αριθμητικά στοιχεία

Στο κεφάλαιο αυτό παρατίθενται αριθμητικά και στατιστικά στοιχεία που αφορούν τις καταγγελίες και την έκβασή τους κατά το 2015.

Σύνολο καταγγελιών 2015

Κατά το διάστημα Απριλίου – Δεκεμβρίου 2015 που καλύπτεται με την παρούσα έκθεση, ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης δέχθηκε 9 έγγραφες καταγγελίες. Επίσης υποβλήθηκαν πολλές προφορικές καταγγελίες, αλλά και πλήθος άλλων ζητημάτων, επί των οποίων είτε δίνονταν οδηγίες για το πως πρέπει να κινηθούν οι πολίτες, είτε γινόταν επί τόπου επίλυση με τηλεφωνικές παρεμβάσεις του Γραφείου Συμπαραστάτη του

Δημότη προς τις αρμόδιες υπηρεσίες, αλλά και σε γενικότερη ενημέρωση για το αποτέλεσμα μιας ενδεχόμενης δικαστικής διεκδίκησης από μέρους των πολιτών των αξιώσεών τους. Σε καμία από τις ενώπιον του ΣτΔΕ υποβληθείσες καταγγελίες, ακόμα και γι αυτές που τέθηκαν στο αρχείο σε επίπεδο υποστήριξης απ αυτόν, δεν αφέθηκε ο πολίτης δίχως βοήθεια, συνδρομή και οδηγίες για τις όποιες περαιτέρω ενέργειές του, εκτός του γραφείου του.

Από το σύνολο των **23** καταγγελιών, ο Συμπαραστάτης πραγματοποίησε **9** γραπτές διαμεσολαβήσεις, επ' ευκαιρία των παραπάνω διαμεσολαβήσεων διατύπωσε **3** ειδικές προτάσεις προς το κ. Δήμαρχο και το ΔΣ, έθεσε στο αρχείο **5** υποθέσεις λόγω αβασιμότητας ή μη επαρκών στοιχείων, σε **8** υποθέσεις πραγματοποιήθηκε προφορική ενημέρωση προς τους καταγγέλλοντες για το βάσιμο ή μη του ζητήματός τους, με παροχή οδηγιών πάντοτε για περαιτέρω ενέργειες από αυτούς, ενώ **1** υπόθεση διαβίβασε στην αρμόδια υπηρεσία λόγω ύπαρξής της εκτός δομής του Δήμου Δράμας.

Αποτελεσματικότητα διαμεσολαβήσεων το 2015 και υπηρεσίες που αφορούν

Από τις 9 γραπτές διαμεσολαβήσεις που πραγματοποιήθηκαν από τον συμπαραστάτη προέκυψαν τα κάτωθι:

ΥΠΗΡΕΣΙΑ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ	ΘΕΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
α) Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών 5	4 Θετικές (“υπέρ” του πολίτη) 1 Αρνητική (“υπέρ” της υπηρεσίας)	Αρνητική σε τρεις (θετική υπό προϋποθέσεις σε μια)
β) Αυτοτελές τμήμα Τοπικής Οικονομικής 1	1 Θετική	Αρνητική

Ανάπτυξης	(“υπέρ” του πολίτη)	
γ) Διεύθυνση Δόμησης (Πολεοδομία) 1	1 Θετική (“υπέρ” του πολίτη)	Αρνητική
δ) Διεύθυνση Καθαριότητας και Ανακύκλωσης 1	1 Θετική (“υπέρ” του πολίτη)	Θετική
ε) Διεύθυνση Κοινωνικής προστασίας 1 Παιδείας και Πολιτισμού	1 Αρνητική (“υπέρ” της υπηρεσίας)	Αρνητική

IV. Υποθέσεις έτους 2015

Σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζονται συνοπτικά οι υποθέσεις καταγγελιών πολιτών και επιχειρήσεων, με τις οποίες ασχολήθηκε ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης εντός του 2015 (σύνολο 23).

Εκτός βέβαια από τις **9** γραπτές διαμεσολαβήσεις που παρουσιάζουν και το μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τις οποίες θα γίνει κάπως εκτενέστερη τοποθέτηση-αναφορά, αρχικά θα γίνει μια σύντομη μνεία στις **5** υποθέσεις που τέθηκαν στο αρχείο λόγω αβασιμότητας ή μη επαρκών στοιχείων, στις **8** υποθέσεις που πραγματοποιήθηκε προφορική ενημέρωση προς τους καταγγέλλοντες για το βάσιμο ή μη του ζητήματός τους, στις οποίες πραγματοποιήθηκε και παροχή οδηγιών πάντοτε για περαιτέρω ενέργειες από αυτούς, και στην **1** υπόθεση που διαβιβάστηκε στην αρμόδια υπηρεσία λόγω ύπαρξης της εκτός δομής του Δήμου Δράμας.

IV.1 Υποθέσεις Αρχείου

α) Πολίτης (εκμισθωτής) απευθύνθηκε στο γραφείο του συμπαραστάτη του δημότη αναζητώντας βοήθεια σε σχέση με μισθωτή ακινήτου του, που ήταν ασυνεπής ως προς την υποχρέωσή του καταβολής μισθωμάτων προς αυτόν, αξιώνοντας να κινηθεί διαδικασία εξώσεώς του (διαταγή απαδόσεως μισθίου). Επισημάνθηκε πως ο ΣτΔΕ είναι αρμόδιος να επιλαμβάνεται μόνο σε διαφορές πολιτών σε σχέση με τον ΔΔ

- β) Πολίτης ασφαλισμένος στο ΙΚΑ διαμαρτυρήθηκε για το υπέρογκο ύψος ασφαλιστικών εισφορών που καταβάλλει στον ασφαλιστικό του φορέα, αξιώνοντας να γίνει αίτημα μειώσεώς τους. Επισημάνθηκε πως ο ΣτΔΕ είναι αρμόδιος να επιλαμβάνεται μόνο σε διαφορές πολιτών σε σχέση με τον ΔΔ
- γ) Πολίτης που αποκληρώθηκε, αξίωσε ποσοστό από την κληρονομιάα περιουσία του πατρός του, και ζήτησε να κινηθεί διαδικασία κατά των αδερφών του, που καταστάθηκαν κληρονόμοι του κοινού τους πατρός εκ διαθήκης. Επισημάνθηκε πως ο ΣτΔΕ είναι αρμόδιος να επιλαμβάνεται μόνο σε διαφορές πολιτών σε σχέση με τον ΔΔ
- δ) Πολίτης έχοντας έντονες διαφορές με την σύζυγό του ζήτησε την έκδοση διαζυγίου. Επισημάνθηκε πως ο ΣτΔΕ είναι αρμόδιος να επιλαμβάνεται μόνο σε διαφορές πολιτών σε σχέση με τον ΔΔ
- ε) Πολίτης, ιδιοκτήτης επιχείρησης δραστηριοποιούμενης στο κέντρο της πόλης, αξίωσε την τοποθέτηση επιπλέον τραπεζοκαθισμάτων στο χώρο έμπροσθεν του καταστήματός του, πράγμα που του αρνήθηκε η αρμόδια υπηρεσία. Σε σύσταση του ΣτΔΕ να παροσκομίσει επιπλέον νομιμοποιητικά έγγραφα, τεκμηριώνοντας το αίτημά του, αδιαφόρησε.

IV.II Υποθέσεις Προφορικής Ενημέρωσης

- α) Πολίτης έχοντας υποχρεώσεις έναντι του ΔΔ από πράξη απαλλοτρίωσης, ισχυρίζονταν ότι εξαντλήθηκαν οι υποχρεώσεις του από την ίδια πράξη, ενώ επικαλέστηκε σειρά συμβολαιογραφικών εγγράφων που κατά τους ισχυρισμούς του θα έπρεπε η ανωτέρω πράξη να καταλογίζει υποχρεώσεις σε όμορους αυτού ιδιοκτήτες. Συστήθηκε η σύνταξη εξώδικων δηλώσεων προς όλους τους υποτιθέμενους υπόχρεους προκειμένου μέσα από την εμπειριστατωμένη προσέγγιση του ζητήματος από τεχνικούς, να αναζητηθεί αν η συγκεκριμένη πράξη συντάχθηκε σωστά ή όχι και να καταλογιστούν αν απαιτούνταν εκ νέου με νέο τρόπο οι υποχρεώσεις. Η υπηρεσία δε ισχυρίστηκε ότι σωστά συντάχθηκε η επίμαχη πράξη, καθώς τα συμβόλαια που προσκόμισε ο συγκεκριμένος πολίτης ήταν με τέτοιο τρόπο διατυπωμένα που δεν άφηναν περιθώρια ως προς τους πραγματικούς υπόχρεους σε

ενδεχόμενη απαλλοτρίωση, ενώ και η γνωμάτευση της νομικής συμβούλου συμβούλου του ΔΔ ήταν σύμφωνη με τα ανωτέρω. Προτάθηκαν από την υπηρεσία τρόποι εξόφλησης της συγκεκριμένης οφειλής στην οποία ο πολίτης δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί λόγω οικονομικών δυσχερειών.

β) Πολίτης ισχυρίστηκε ότι υπήρχε κίνδυνος πτώσης δέντρου που βρίσκονταν σε ακίνητο του ΔΔ σε παρακείμενη οικεία. Ενημερώθηκε η αρμόδια υπηρεσία, επιλήφθηκε του θέματος, αποκαθιστώντας την όποια ανασφάλεια του πολίτη, η οποία σημειωτέον κρίθηκε υπερβολική.

γ) Συμπολίτες μας της τρίτης ηλικίας που εξυπηρετούνται στο Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων, εξέφρασαν παράπονα για το ότι δεν λειτουργεί το συγκεκριμένο κέντρο τα απογεύματα αλλά και τα σαββατοκύριακα. Από σχετική έρευνα διαπιστώθηκε πως και δεν υπήρχε επαρκές προσωπικό για κάτι τέτοιο, αλλά και η μορφή των συμβάσεων των ατόμων που δραστηριοποιούνταν εκεί ήταν τέτοια, που δεν επέτρεπαν την παραμονή τους στο χώρο, πέρα από κάποια συγκεκριμένη ώρα. Άλλωστε παρόμοιες πρακτικές από γειτονικούς δήμους οδήγησαν τον επόπτη εργασίας στη επιβολή υπέρογκων προστίμων και τους αντίστοιχους δημάρχους υπόλογους, καταστάσεις οι οποίες αποτέλεσαν τροχοπέδη στην ικανοποίηση του σχετικού αιτήματος.

δ) Πολίτης ισχυρίστηκε ότι δεν εμφανίζονταν στα αρχεία του ληξιαρχείου του ΔΔ. Συνέπεια αυτού ήταν να μην μπορεί να εφοδιαστεί την αστυνομική ταυτότητα. Από έρευνα που διεξήχθη διαπιστώθηκε πως ο συγκεκριμένος πολίτης γεννήθηκε στην Αγία Βαρβάρα Αττικής και ως εκ τούτου δικαιολογημένα δεν εμφανίζονταν στο Ληξιαρχείο του ΔΔ. Διαπιστώθηκε επίσης πως επειδή η συγκεκριμένη ληξιαρχική πράξη γέννησης εμφάνιζε πλήθος ελλείψεων που την καθιστούσαν ανεπίδεκτη αξιολόγησης, επιχειρήθηκε στο παρελθόν να διορθωθεί δια της δικαστικής οδού από τα αρμόδια δικαστήρια της Δράμας. Λόγω όμως αναρμοδιότητας όπως ήταν φυσικό παρέπεμψαν αυτά την υπόθεση στα αρμόδια δικαστήρια Αθηνών. Λόγω οικονομικής αδυναμίας του συγκεκριμένου πολίτη να ανταποκριθεί στην

εν λόγω διαδικασία, ζητήθηκε η συνδρομή του ιατροκοινωνικού κέντρου Δράμας (κέντρο υποστήριξης ρομά και γενικά ευπαθών ομάδων) το οποίο και εξασφάλισε τα έξοδα της όλης διαδικασίας (διπλότυπα δικαστηρίου, αμοιβή πληρεξουσίου δικηγόρου, επιδόσεις, έξοδα μετάβασης μάρτυρα στην Αθήνα) η οποία και εκκρεμεί ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ε) Πολίτης- μητέρα αξίωσε την εγγραφή του ανηλίκου τέκνου της σε παιδικό σταθμό του ΔΔ. Από έρευνα που διεξήχθη διαπιστώθηκε πως η συγκεκριμένη μητέρα δεν ήταν εργαζόμενη αλλά άνεργη, το ανήλικο “δεν είχε καθαρίσει” από το οικογενειακό του περιβάλλον, οι συγκεκριμένοι παιδικοί σταθμοί λειτουργούν με κάποιους κανόνες εναρμονιζόμενους με σχετικές υπουργικές αποφάσεις, ενώ οι παιδικοί σταθμοί μπορούν να εξειδικεύουν περαιτέρω τους όρους και τις προϋποθέσεις επιλογής-εγγραφής των νηπίων με την σειρά τους. Η συγκεκριμένη μητέρα ισχυρίστηκε πως είναι μέσα στα πλαίσια λειτουργίας της κάθε δομής η εκμάθηση από το προσωπικό της, του “καθαρίσματος” του τέκνου της κι ότι είναι αδιάφορο που είναι άνεργη. Τονίστηκε στην συγκεκριμένη πολίτη πως η επιλογή του συγκεκριμένου νηπίου θα αποτελούσε διακριτή-ευνοϊκή συμπεριφορά επιλογής από πλευράς δομής απέναντι, είτε σε γονείς τα νήπια των οποίων έχουν “καθαρίσει”, είτε σε γονείς οι οποίοι εργάζονται, ενώ η υπηρεσία έθεσε ως απαράβατο κανόνα τον “καθαρισμό” των νηπίων, καθώς ο υπερβολικός αριθμός παιδιών σε συνδυασμό με το περιορισμένο προσωπικό, θα διατάρασσε την λειτουργία των δομών, σε περίπτωση μη τήρησης των βασικών κανόνων εγγραφής και λειτουργίας στον παιδικό σταθμό.

στ) Πολίτης εργαζόμενος σε παιδικό σταθμό διαμαρτυρήθηκε για την μετάθεσή του, σε παιδικό σταθμό διαφορετικό του προβλεπόμενου από την αρχική σύμβαση εργασίας του. Ο πολίτης ισχυρίστηκε ότι η σύμβαση είναι δεσμευτική, ότι μετακόμισε πλησίον του αρχικά συμφωνημένου τόπου εργασίας κι ότι οποιαδήποτε μετάθεσή του είναι καταχρηστική και παράνομη. Τονίστηκε στον πολίτη ότι μετάθεση-αλλαγή έδρας εντός της ίδια πόλης είναι επιτρεπτή μεταβολή των όρων της σύμβασης. Επίσης επιτρεπτή είναι και η

μετάθεση για κάλυψη αναγκών της υπηρεσίας. Απαγορεύεται η μετάθεση και η μεταβολή των όρων της σύμβασης μόνο αν προβλέπεται ρητά από αυτήν. Δεν συμφωνήθηκε πουθενά το αμετάθετο του συγκεκριμένου συμβασιούχου, δεν είχαμε μακροχρόνια παραμονή του στην αρχική του θέση, ούτε η κατάσταση της υγείας του το απαγόρευε, ούτε οι οικογενειακές του υποχρεώσεις αποτελούσαν ανασταλτικό παράγοντα για κάτι τέτοιο, ήταν δε η νεότερη στην συγκεκριμένη υπηρεσία, ενώ υπηρετούσε και σε σταθμό με λίγα νήπια, γεγονός που επέτρεπε την μετακίνησή της χωρίς να διαταραχθεί η λειτουργία της υπηρεσίας από την οποία αποχώρησε.

ζ) Πολίτης-αλλοδαπός ισχυρίστηκε ότι έληξε η άδεια παραμονής του στη χώρα. Υποδείχθηκε στον πολίτη το αντίστοιχο τμήμα της Περιφέρειας Δράμας το οποίο είναι αρμόδιο να χορηγεί τέτοιου είδους άδειες, ενώ έγινε και επαφή με το Υπουργείο Εσωτερικών, από το οποίο δόθηκαν οδηγίες για τον τρόπο υποβολής των σχετικών δικαιολογητικών, για το περιεχόμενο αυτών και για το νομιμοποιούμενο προς τούτο πρόσωπο.

η) Πολίτης ισχυρίστηκε πως άλλος πολίτης κατέλαβε ακίνητο του Δήμου δεντροφυτεύοντάς το, καλοπίζοντας αυτό και ευθετώντας το. Ύστερα από αναφορά στην αρμόδια υπηρεσία προς διερεύνηση του θέματος διαπιστώθηκε πως τα δέντρα τοποθετήθηκαν από την αρμόδια υπηρεσία του Δήμου, ενώ ο συγκεκριμένος πολίτης δεν αξίωσε τίποτα παραπάνω σε σχέση με το συγκεκριμένο ακίνητο παρά μόνο να είναι καθαρό καθώς γειτνιάζε με την οικία του.

IV.III Υποθέσεις που διαβιβάστηκαν

α) Πολίτης ισχυρίστηκε πως το αρμόδιο τμήμα έκδοσης αδειών ΚΥΕ του ΔΔ, δεν ασχολήθηκε με την αίτησή του. Διευκρινίστηκε στον πολίτη πως δεδομένου πως το κατάστημα που επρόκειτο να ιδρύσει γεωγραφικά βρίσκεται εντός αρμοδιότητας άλλου Δήμου, ορθά ο ΔΔ και το σχετικό τμήμα παρέπεμψαν αυτόν προς υποβολή της σχετικής αίτησης στο αντίστοιχο τμήμα του αρμόδιου δήμου.

IV.III Υποθέσεις γραπτής διαμεσολάβησης

Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών (5)

1) Η καταγγέλουσα πλευρά με την καταγγελία-αναφορά της ισχυρίστηκε ότι: με βάση την κείμενη νομοθεσία επιβάλλεται υπέρ των δήμων και κοινοτήτων σε όλους τους Δήμους της χώρας, στην περιφέρεια των οποίων εφαρμόζεται το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, υποχρεωτικώς από 1-1-1998 τέλος υπέρ αυτών, σε ποσοστό 2% (πλην όμως με τη διάταξη του άρθρου 23 του Ν.3756/2009 από 1-1-2009 μειώθηκε σε ποσοστό 0,5%), επί των ακαθαρίστων εσόδων τους, ενώ στους Δήμους, στην περιοχή των οποίων δεν ισχύει το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, το συγκεκριμένο τέλος επιβάλλεται προαιρετικά με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου.

Το ανωτέρω νομοθετημένο τέλος, που έχει το χαρακτήρα δημοτικού φόρου, καθώς καταβάλλεται στον οικείο Ο.Τ.Α., βαρύνει τον πελάτη και αποδίδεται από τον επιτηδευματία, ο οποίος το εισπράττει, στον δικαιούχο Δήμο. Αντίστοιχα για νυχτερινά κέντρα, αίθουσες χορού και άλλα καταστήματα με ποτά και θέαμα, καφωδεία, κέντρα διασκέδασης (καμπαρέ, νάϊτ κλάμπ, κοσμικές ταβέρνες, μπουάτ) και χορευτικά κέντρα με μουσική, το ανωτέρω τέλος επιβάλλεται σε ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%).

Ο αναφερόμενος- καταγγέλων ανέφερε πως διαθέτει δυο άδειες : μία στεγασμένου κέντρου διασκέδασης και μια ανοικτού μπαρ. Η αρμόδια υπηρεσία του ΔΔ επιβάλλοντας τα σχετικά δημοτικά τέλη και εφαρμόζοντας την κείμενη νομοθεσία (;), επιβάλλει αυτά στο σύνολο των ακαθαρίστων εσόδων και από τις δυο άνω δραστηριότητες (σωρευτικά) και μάλιστα με τον υψηλότερο συντελεστή (5%), χωρίς να προβαίνει σε διαχωρισμό της πηγής προέλευσης κάθε εισοδήματος, άρα και ανάλογης επιβολής δημοτικού τέλους με βάση το προερχόμενο εισόδημα: ακαθάριστα έσοδα από λειτουργία ως κέντρου διασκέδασης 5%, ακαθάριστα έσοδα από λειτουργία ως ανοικτού

μπαρ 0,5%

Δεδομένου ότι το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων του άνω αναφερομένου- καταγγέλλοντος προέρχεται από την λειτουργία της επιχείρησης ως ανοικτού μπαρ, και σε κάθε περίπτωση από δυο διαφορετικές δραστηριότητες, ρωτήθηκε αν αυτή η πρακτική είναι σύνηθες, (να θεωρούνται δηλαδή όλα τα έσοδα προερχόμενα από την λειτουργία της επιχείρησης ως κέντρου διασκέδασης).

Από την νομολογία του ΣΤΕ επί του θέματος προέκυψαν με βάση και τις συγκεκριμένες περιπτώσεις πώς:

α) (Αποφ 1049/1999):

Από την συγκεκριμένη απόφαση προκύπτει πως σε περίπτωση πώλησης ειδών εστιατορίου εκτός αυτού, σε περίπτωση που υφίσταται βέβαια κάτι τέτοιο, επιβάλλεται να γίνεται διαχωρισμός των εσόδων που προέρχονται από την πώληση ειδών εκτός αυτού, από την προσφορά των ιδίων προϊόντων εντός αυτού. Η δε επιβολή εκ μέρους του οικείου Δήμου του αντίστοιχου τέλους 5% στο σύνολο των ακαθαρίστων εσόδων της επιχείρησης, τα οποία όμως περιείχαν και έσοδα από πώληση ειδών “πακέτου”, κρίθηκε μη σύνηθες και άρα αναιρετέα. Βέβαια εδώ υπάρχει μια συγκεκριμένη νομοθεσία, ειδικότερη της γενικής φορολογικής επιταγής, ότι όλα τα ακαθάριστα έσοδα μιας επιχείρησης περιλαμβάνουν όλα τα έσοδα από την πώληση όλων των ειδών που διαθέτουν, που επέβαλε τον διαχωρισμό των εισοδημάτων της επιχείρησης, καταδεικνύοντας την αυθαιρεσία του οικείου δήμου, χωρίς μάλιστα να προκύπτει και από πουθενά διαφορετική άδεια για την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας (πώληση ειδών πακέτου). Εν προκειμένω λοιπόν, ελλείπει σχετικής νομοθετικής πρόβλεψης (πως επιβάλλονται δηλ τα δημοτικά τέλη όταν υπάρχουν δυο άδειες στο αυτό πρόσωπο), με ταυτόχρονη ύπαρξη δυο αδειών λειτουργίας στο όνομα του αναφερομένου, κρίνεται η πρακτική της αρμόδιας υπηρεσίας του ΔΔ, εκτός των προβλεπόμενων ορίων που θέτουν όλες οι αρχές που διέπουν την σχέση κράτους -διοίκησης και διοικουμένου

β) (Αποφ 2492/1999):

Αρχικά έγινε μια αναφορά σε συγκεκριμένη διάταξη την οποία επικαλέστηκε ο ΔΔ για την εφαρμοζόμενη πρακτική του, με βάση την οποία αυτός επιβάλλει συλλήβδην σε όλα τα ακαθάριστα μιας επιχείρησης τα δημοτικά τέλη, διάταξη την οποία διευκρίνησε το ΣτΕ και με βάση το οποίο, η συγκεκριμένη αυτή διάταξη της παραγρ. 1 του άρθρ. 54 του ν. 1416/84, και με βάση την οποία ο οικείος Δήμος επέβαλε τα δημοτικά τέλη στο σύνολο των ακαθαρίστων εσόδων της επιχείρησης, ανεξαρτήτως του αν είναι ερμηνευτική ή μη των σχετικών διατάξεων, πάντως δεν αφορά την περίπτωση που τα ακαθάριστα έσοδα πραγματοποιούνται από άλλο, με διάφορο, κατά τα ανωτέρω, αντικείμενο, κλάδο της ΑΥΤΗΣ όμως επιχειρήσεως πάντα. Επίσης από συγκεκριμένη περίπτωση συνάγεται πως όταν στα ακαθάριστα έσοδα μιας επιχείρησης υπάρχει δραστηριότητα της οποίας τα έσοδα δεν εμπίπτουν στα υποβαλλόμενα στο δημοτικό τέλος 5%, δεν μπορεί να έρχεται ο οικείος Δήμος και να επιβάλλει συλλήβδην στα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης τέλος 5% αδιαφορώντας για την πηγή προέλευσής τους. Πολύ δεν περισσότερο όταν εν προκειμένω στην περίπτωση του αναφερομένου ο οποίος κατέχει δυο διαφορετικές άδειες με δραστηριότητες υποβαλλόμενες σε διαφορετικό συντελεστή δημοτικού τέλους. Τεκμαίρεται λοιπόν ότι η πρακτική της αρμόδιας υπηρεσίας του ΔΔ, βρίσκεται εκτός των προβλεπόμενων ορίων που θέτουν όλες οι αρχές που διέπουν την σχέση κράτους -διοίκησης και διοικουμένου. Όταν λοιπόν ο νόμος μιλά για συνολικά ακαθάριστα έσοδα μιας επιχείρησης, αναφέρεται στα συνολικά έσοδα ΜΙΑΣ επιχείρησης που ασκεί ΜΙΑ δραστηριότητα (κι ας διαχειρίζεται χιλιάδες προϊόντα) , δεν εννοεί ούτε τα έσοδα που προέρχονται από πολλές δραστηριότητες μιας επιχείρησης, πολύ δε περισσότερο ούτε τα έσοδα που προέρχονται από διαφορετικές επιχειρήσεις που λειτουργούν είτε σε ένα χώρο, είτε υπό ένα ΑΦΜ.

γ) (Απόφ 2175/1998):

Από την συγκεκριμένη απόφαση συνάγεται πως το σχετικό δημοτικό τέλος μπορεί να επιβάλλεται σε κέντρα που λειτουργούν εντός ξενοδοχειακών

μονάδων όταν αυτά δεν εξυπηρετούν μόνο τους ενοίκους της επιχείρησης, όταν επεκτείνονται σε κοινόχρηστους χώρους και όταν έχουν ανεξάρτητη είσοδο. Σε αντίθετη δε περίπτωση επιβολής του ανωτέρω τέλους από τον Δήμο, εναπόκειται στον επικαλούμενο την εξαίρεση να αποδείξει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την απαλλαγή του από την καταβολή του σχετικού τέλους. Σε περίπτωση δε που η θιγόμενη και υποβαλλόμενη στο τέλος επιχείρηση, αποδείξει την φύση των χρηστών των αιθουσών και τον τρόπο δράσης τους, τότε σαφώς και προκύπτουν εξαιρέσεις από τον γενικό κανόνα ότι στα ακαθάριστα έσοδα περιλαμβάνονται και η παροχή κάθε υπηρεσίας και η πώληση κάθε αγαθού και η απολαβή τους από οποιονδήποτε. Συνάγεται λοιπόν πως σε κάθε περίπτωση επιβολής τέλους ακολουθούνται ιδιαίτεροι κανόνες επιβολής τους, πάντα όμως εναρμονιζόμενοι είτε με την κείμενη νομοθεσία και τις όποιες ερμηνευτικές διατάξεις υπάρχουν, είτε με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής αν και εφόσον τηρηθούν, στις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν σχετικές νομοθετικές προβλέψεις ή ερμηνευτικές προσεγγίσεις.

Από όλα τα ανωτέρω συνάγεται πως :

Η δημόσια διοίκηση βασίζεται σε μια σειρά από αρχές οι οποίες διέπουν και νομιμοποιούν τη δράση της. Ειδικότερα οι αρχές αυτές είναι οι ακόλουθες: Η αρχή της νομιμότητας, η οποία απορρέει από την αρχή του κράτους δικαίου και συνεπάγεται ότι η διοίκηση λειτουργεί στο πλαίσιο των νόμων. Η αρχή της υπεροχής και της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος. Η αρχή της δράσης της διοικήσεως, η οποία υλοποιείται ως νόμιμη και ως θεμιτή δράση, δηλαδή υπό προϋποθέσεις και όταν εμφανίζεται ως αναγκαία για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος. Η αρχή της συνέχειας της λειτουργίας των υπηρεσιών της διοίκησης. Η αρχή της ακροάσεως των διοικουμένων (άρθρο 20 § 2 Σ). Η αρχή της χρηστής διοικήσεως, η οποία πρέπει να σέβεται την προστασία των δικαιωμάτων του διοικουμένου και να λειτουργεί με επιείκεια. Η αρχή της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου. Η αρχή της αναλογικότητας, δηλαδή της επιλογής μέσων

ανάλογων προς τον επιδιωκόμενο από τα όργανα της δημόσιας διοίκησης σκοπό. Η αρχή της αμεροληψίας των οργάνων της δημόσιας διοίκησης κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Η αρχή της ισότητας, και ειδικότερα της αναλογικής ισότητας. Η αρχή της πλήρους και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας των διοικητικών πράξεων. Η αρχή του ελέγχου της δημόσιας διοίκησης, η οποία υλοποιείται μέσα από την άσκηση του δικαιώματος αναφοράς στις διοικητικές αρχές και από το δικαίωμα προσφυγής στην δικαιοσύνη κατά πράξεων των οργάνων της δημόσιας διοίκησης.

Εν κατακλείδει, αν ο διοικούμενος που φέρει και το σχετικό βάρος απόδειξης, μπορέσει να αποδείξει την διαφορετική πηγή-φύση των εισοδημάτων του στην διοίκηση, σε επίπεδο φορολογικό, τότε αυτή οφείλει να εφαρμόσει δέσμια την κείμενη νομοθεσία κι όχι ελλείψει ειδικότερης πρόβλεψης, να προβαίνει σε ελεύθερη εκτίμησή της, και να θεωρεί τα έσοδα από “ανοιχτό μπαρ”, έσοδα από “κέντρο διασκέδασης”. Εκτίμηση που κατεξοχήν μπορεί να εφαρμοστεί και για τα χρόνια που συνυπάρχουν οι δυο άδειες (ανοιχτού μπαρ και κέντρου διασκέδασης), αλλά και για αυτά που δεν υπήρχαν (προ του 2011) λόγω απλά και μόνο της πλήρους εναρμόνισής της κατά την άσκηση της δράσης της, με το ανωτέρω θεσμικό πλαίσιο των αναλυτικά αναφερόμενων αρχών, αλλά και της βεβαιότητας ταυτόχρονα, ότι σε περίπτωση αναζήτησης δικαστικά της επιστροφής όλων των καταβαλλομένων τελών, ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, από αιτία και πηγή που δεν υπήρξε ποτέ, αυτή θα τελεσφορούσε και θα την εξέθετε ανεπανόρθωτα.

2) Η αναφερόμενη-καταγγέλουσα πλευρά ανέφερε πως διαθέτει μια άδεια με το ακόλουθο περιεχόμενο-σύσταση: “Κέντρο διασκέδασης με συγκρότηση Εστιατορίου”. Η αρμόδια υπηρεσία του ΔΔ επιβάλλοντας τα σχετικά δημοτικά τέλη και εφαρμόζοντας την κείμενη νομοθεσία (;), επιβάλλει αυτά στο σύνολο των ακαθαρίστων εσόδων και από τις δυο άνω δραστηριότητες (σωρρευτικά) και μάλιστα με τον υψηλότερο συντελεστή (5%), χωρίς να προβαίνει σε διαχωρισμό της πηγής προέλευσης κάθε εισοδήματος, άρα και ανάλογης

επιβολής δημοτικού τέλους με βάση το προερχόμενο εισόδημα: ακαθάριστα έσοδα από λειτουργία ως κέντρου διασκέδασης 5%, ακαθάριστα έσοδα από λειτουργία ως εστιατορίου 2% ή 0,5% ανάλογα με το οικονομικό έτος. Συγκεκριμένα ισχυρίζεται πως η εν λόγω επιχείρηση λειτουργεί κυρίως και κατεξοχήν ως εστιατόριο, χωρίς παρακολούθηση καλλιτεχνικού- μουσικού προγράμματος. “Ζωντανή” μουσική διαθέτει συγκεκριμένες μέρες το χρόνο, κυρίως σε δραστηριότητες συλλόγων ή άλλων κοινωνικών εκδηλώσεων (γάμους-βαφτίσεις), οπότε και συντάσσονται τα αντίστοιχα παραστατικά που κατατίθενται με την σειρά τους στην αρμόδια ΔΟΥ. Η σχετική συμφωνία με το όποιο σχήμα ζωντανής μουσικής, περιβάλλεται πάντα του γραπτού τύπου (ιδιωτικό συμφωνητικό), ενώ παράλληλα εκδίδεται και το αντίστοιχο φορολογικό στοιχείο με βάση τον ΚΒΣ. Παράλληλα η αναφερόμενη πλευρά επικαλείται τα αρχεία της ΑΕΠΙ σύμφωνα με τα οποία η αναφερόμενη φέρεται καταχωρημένη ως εστιατόριο, με τα πνευματικά δικαιώματα δημόσιας εκτέλεσης μουσικής να καταβάλλονται χωριστά για την αναπαραγωγή μέσω cd και χωριστά σε έκτακτες περιπτώσεις εκδηλώσεων, δεξιώσεων κλπ. Επιπλέον σε επίπεδο φορολογίας εισοδήματος ισχυρίζεται η αναφερόμενη πλευρά πως, στο σχετικό έντυπο Ε3, τις εκκαθαριστικές δηλώσεις ΦΠΑ αλλά και την αντίστοιχη δήλωση-καταχώρηση στο τμήμα μητρώου της αρμόδια ΔΟΥ, αντικείμενο δραστηριότητας είναι οι υπηρεσίες παροχής γευμάτων με πλήρη εξυπηρέτηση εστιατορίου.

Δεδομένου ότι το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων του άνω αναφερομένου- καταγγέλλοντος προέρχεται από την λειτουργία της επιχείρησης ως εστιατορίου, ανεξάρτητα από την ύπαρξη μιας, αλλά διφυούς πάντος άδειας, και σε κάθε περίπτωση από δυο διαφορετικές δραστηριότητες, με αυτήν του εστιατορίου να πλεονάζει σχεδόν απόλυτα, ρωτήθηκε αν αυτή η πρακτική είναι σύνηθες, (να θεωρούνται δηλαδή όλα τα έσοδα προερχόμενα από την λειτουργία της επιχείρησης ως κέντρου διασκέδασης). Με βάση συναφή νομολογία του ΣΤΕ όταν μια επιχείρηση προβαίνει σε πώληση προϊόντων εντός του καταστήματός της, εμφανίζοντας

ένα συγκεκριμένο τζίρο απ'αυτήν, με συγκεκριμένη άδεια που με βάση νομοθετική επιταγή την υπαγάγει σε συγκεκριμένο δημοτικό τέλος, και παράλληλα προβαίνει και σε άλλη δραστηριότητα (χωρίς ειδικότερη άδεια) με πώληση προϊόντων εκτός του καταστήματος, πάλι με συγκεκριμένο τζίρο απ'αυτήν, δραστηριότητα η οποία όμως δεν υπάγεται σε επιβολή δημοτικού τέλους, κι έρχεται ο εκάστοτε Δήμος και επιβάλλει δημοτικά τέλη στο σύνολο των ακαθαρίστων εσόδων της επιχείρησης και από τις δυο ως άνω δραστηριότητες, τότε ΣΦΑΛΕΙ κατά το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Κατ άλλη απόφαση του ΣτΕ όταν μια επιχείρηση ασκεί δυο δραστηριότητες που υπάγονται σε διαφορετικό δημοτικό τέλος η κάθε μια, ενταγμένες όμως και οι δυο στον κύκλο εργασιών της έστω και με την αυτή άδεια, η οποία όμως δεύτερη δραστηριότητα δεν υπόκειται σε επιβολή δημοτικών τελών, κι έρχεται ο εκάστοτε Δήμος κι επιβάλλει δημοτικά τέλη στο σύνολο των ακαθαρίστων εσόδων της, και από τις δυο ως άνω δραστηριότητες, τότε επίσης ΣΦΑΛΕΙ κατά το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Κατ άλλη απόφαση του ΣτΕ όταν μια επιχείρηση που λειτουργεί εντός άλλης επιχείρησης, παρέχει συγκεκριμένες υπηρεσίες σε συγκεκριμένο κοινό και με συγκεκριμένες προϋποθέσεις, τότε μπορεί ή και δεν μπορεί αντίστοιχα, να υπάγεται σε επιβολή δημοτικού τέλους, με αποτέλεσμα όταν ο εκάστοτε Δήμος επιβάλλει δημοτικά τέλη χωρίς να παρακολουθεί τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος για να υπαγάγει κάποια επιχείρηση στα επίμαχα τέλη (με το βάρος απόδειξης πάντα στον διοικούμενο αναφορικά με τις εξαιρέσεις), τότε ΣΦΑΛΕΙ και πάλι κατά το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Παρατηρούμε λοιπόν και στις δυο ως άνω περιπτώσεις πως δικαίαια ο διοικούμενος να αποδεικνύει την πηγή των εισοδημάτων του και αντίστοιχα ο εκάστοτε Δήμος υποχρεούται να επιβάλλει τα δημοτικά τέλη με βάση την ασκούμενη δραστηριότητα, κι όχι στο σύνολο των εισοδημάτων που εμφανίζει κάθε επιχείρηση ανεξάρτητα από ποια πηγή προέρχονται αυτά.

3) Η καταγγέλουσα πλευρά με την καταγγελία-αναφορά της ισχυρίζεται ότι ενώ η ίδια η αναφερόμενη στις 16-3-1974 πλήρωσε- κατέβαλε το ποσό των

2.000 δρχ (τριπλ. εισπρ. 6960/1974 ΔΔ) για λογαριασμό του πατέρα της όμως (ο οποίος απεβίωσε στις 20-12-1971) προκειμένου να “εξαγοράσει” τον τάφο του κατά το σχετικό εκδοθέν διπλότυπο, αφού αρχικά παραχωρήθηκε άτυπα ο επίμαχος χώρος σ αυτόν, εν τούτοις η αντίστοιχη υπηρεσία του ΔΔ (Υπηρεσία Νεκροταφείων τότε) εξέδωσε την με αρ 18/1974 Πράξη Παραχώρησης Οικογενειακού Τάφου (δικαιώματος χρήσης στο Α Νεκροταφείο Δράμας) στο όνομα του αδερφού της, ο οποίος απεβίωσε στις 19-4-2012 άγαμος και άτεκνος, με το οικείο επίσης παραχωρητήριο να υπογράφεται από την ίδια. Στην προκείμενη υπό κρίση περίπτωση, η καταγγελία- αίτημα-αναφορά, προέρχεται από πολίτη που ισχυρίστηκε ότι ενώ έχει δικαίωμα χρήσης οικογενειακού τάφου καθώς έχουν πληρωθεί όλα τα σχετικά τέλη, εν τούτοις η αρμόδια σήμερα υπηρεσία του ΔΔ, ερμηνεύοντας τις σχετικές διατάξεις που διέπουν την λειτουργία των κοιμητηρίων, αλλά και τα σχετικά νομιμοποιητικά έγγραφα που προσκόμισε η αναφερόμενη, δεν αναγνωρίζει στο πρόσωπό της κανένα δικαίωμα χρήσης του επίμαχου τάφου που ή ίδια πλήρωσε προκειμένου να κατοχυρώσει τα σχετικά δικαιώματα του πατέρα της αλλά κατ επέκταση και τα δικά της. Σύμφωνα με την νομολογία του ΣτΕ αλλά και από το σύνολο της κείμενης νομοθεσίας (1576/1996, 3277/2007, 254/2009) προκύπτει πως κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, για τη σύσταση οικογενειακού τάφου απαιτείται καταρχήν ρητή πράξη παραχωρήσεως του σχετικού δικαιώματος, η οποία αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη. Εντούτοις, έστω και αν η παραχώρηση του οικογενειακού τάφου έγινε κατά παράβαση του νόμου, μπορεί να συναχθεί η ύπαρξη δημιουργηθείσης ήδη μακροχρόνιας πραγματικής καταστάσεως, από την επί πολλά έτη ακώλυτη και καλή τη πίστει χρήση του τάφου ως οικογενειακού, από την οποία γεννάται δικαίωμα των μελών της οικογένειας αυτής στη χρήση του τάφου και αξίωση διοικητικής αναγνώρισεως του δικαιώματος αυτού (βλ. και ΣτΕ 1552/1983, 336/1971 κ.α.), ανεξάρτητα από το αν ο Δήμος έχει θεσπίσει σχετικό κανονισμό. Εξάλλου, οι δημοτικές αρχές δύνανται να μην αναγνωρίζουν τη σύσταση και δημιουργία οικογενειακών τάφων, ανάλογα

με τις δυνατότητές τους από πλευράς χώρου και πληθυσμού, αυτό όμως αφορά τη μελλοντική σύσταση τέτοιων τάφων και όχι την ανατροπή σχετικών δικαιωμάτων που έχουν δημιουργηθεί στο παρελθόν. Επίσης διευκρινίζεται πως η πράξη συστάσεως οικογενειακού τάφου δεν δύναται, καταρχήν, να αφαιρεθεί ή να ανακληθεί για οποιονδήποτε λόγο, έστω και εάν έλαβε χώρα κατά παράβαση του νόμου, ιδίως μάλιστα όταν έχει μεσολαβήσει μακροχρόνια, ακώλυτη και καλόπιστη χρήση του τάφου από τον αρχικό δικαιούχο και τους συνδικαιούχους αυτού, οπότε και δεν είναι πλέον νοητή η αμφισβήτηση της υπάρξεως ή της εγκυρότητας της αρχικής πράξεως παραχωρήσεως ή της καταβολής του προβλεπόμενου για την παραχώρηση ανταλλάγματος. Εξάλλου, και γενικότερα η, έστω και κατά παράβαση του νόμου, παραχώρηση τάφου οποιασδήποτε κατηγορίας δεν είναι καταρχήν ανακλητή, ιδίως όταν έχει ήδη γίνει χρήση του τάφου ακωλύτως ή ο τάφος έχει παραχωρηθεί σε πρόσωπο μεγάλης ηλικίας, το οποίο ευλόγως αποκτά προσδοκία ταφής σε αυτόν και συνδέεται μαζί του συναισθηματικώς. Στην περίπτωση ακόμη που δεν προκύπτει ότι έχει εκδοθεί πράξη παραχωρήσεως, από την επί πολλά έτη ακώλυτη και καλή τη πίστει χρήση τάφου, ως οικογενειακού, από τα μέλη ορισμένης οικογενείας, ήτοι από την άσκηση δικαιώματος διοικητικής φύσεως με προεχόντως ηθικό χαρακτήρα, μη αντιστρατευομένου προς το δημόσιο ή άλλο γενικότερο συμφέρον, μπορεί, ενόψει των περιστάσεων, να συναχθεί η ύπαρξη δημιουργηθείσας ήδη και προστατευομένης από το νόμο πραγματικής καταστάσεως, από την οποία γεννάται δικαίωμα των μελών της οικογενείας αυτής στην περαιτέρω χρήση του τάφου και αξίωση διοικητικής αναγνώρισεως του δικαιώματος τούτου, δεν δύναται δε καταρχήν στην περίπτωση αυτή, να ανατραπεί η δημιουργηθείσα ήδη από μακρού, πραγματική κατάσταση με νεώτερη διοικητική πράξη. Συμπερασματικά λοιπόν θα λέγαμε πως από μόνη την ακυρότητα ενός παραχωρητηρίου δεν δύναται να αφαιρεθεί η χρήση ενός τάφου. Ούτε καν και από την μη ύπαρξη- μη έκδοσή του. Η επί μακρόν καλόπιστη χρήση ενός τάφου δημιουργεί γεγεννημένο δικαίωμα που δεν ανατρέπεται. Ακόμα και

σήμερα θα μπορούσε να εκδοθεί και πράξη παραχώρησης και να πληρωθούν τα αντίστοιχα τέλη, έστω κι αν δεν υπήρχε ποτέ παραχωρητήριο, έστω κι αν δεν καταβλήθηκαν ποτέ τα αναλογούντα τέλη, από μόνη την επί πολλά έτη ακώλυτη και καλόπιστη χρήση ενός τάφου. Μπορεί να μην αποδεικνύεται μετά από τόσα χρόνια ο ισχυρισμός της καταγγέλουσας- αναφερόμενης σήμερα, περί καταβολής από την ίδια προσωπικά των σχετικών τελών για τον επίμαχο τάφο, πλην όμως δεν μπορεί να αποκλειστεί και το ενδεχόμενο λάθους από τον τότε δημοτικό υπάλληλο στον τρόπο σύνταξης του οικείου παραχωρητηρίου, που σε συνδυασμό με τις χαμηλές γραμματικές γνώσεις της αναφερόμενης κατά ρητή δική της δήλωση, να έχουν σαν αποτέλεσμα να μην εντοπιστεί από τότε η αστοχία αυτή, παρά μόνο σήμερα, όταν και ανέκυψε το πρόβλημα. Άρα καλώς η αναφερόμενη θέτει ζήτημα χρήσης του επίμαχου τάφου τουλάχιστον για λογαριασμό της ίδιας, αλλά και των κατιόντων αυτής, ελλείψει ανιόντων. Αντίθετα η υπηρεσία ισχυρίστηκε πως καλώς εκδόθηκε το παραχωρητήριο όπως εκδόθηκε, η πρόθεση είτε του συντάξαντος υπαλλήλου είτε της αναφερόμενης δεν μπορούν να αποδειχθούν σήμερα, ενώ ελλείπει ανιόντων και κατιόντων του εμφανιζόμενου στο παραχωρητήριο, ο τάφος θα επιστραφεί στον ΔΔ μετά το προβλεπόμενο διάστημα ταφής του τελευταίου ενταφιασθέντος σ αυτόν.

4) Η καταγγέλουσα πλευρά με την καταγγελία-αναφορά της ισχυρίστηκε ότι, από την στιγμή που κάποιος είναι κύριος ακινήτου (οικοπέδου μετά της εντός αυτού οικείας) εντός του ιστορικού κέντρου της πόλης της Δράμας, και ειδικότερα στα με αρ 31,32 και 37 Ο.Τ. του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου της πόλης, δεδομένης της ύπαρξης αρχαίων-διατηρητέων μνημείων στο ακίνητό του, μέσα αλλά και πέριξ αυτού, (συγκεκριμένα τα βυζαντινά τείχη της πόλης) και αφού αυτά χαρακτηρίστηκαν «ιστορικό διατηρητέο μνημείο» με απόφαση της Ελληνικής πολιτείας από το 1962, για ποιο λόγο να υπόκειται σε καταβολή ΤΑΠ ένα τέτοιο ακίνητο, τη στιγμή που η δυνατότητα εκμετάλλευσής του είναι περιορισμένη; Μπορεί να περιοριστεί το επίμαχο τέλος στο προσήκον μέτρο;

Το τέλος ακίνητης περιουσίας επιβάλλεται στα πάσης φύσεως ακίνητα εκτός εκείνων που ανήκουν στην παρ 7 του ν 2130/1993. Βαρύνει τον κατά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, κύριο του ακινήτου και σε περίπτωση επικαρπίας ή νομής τον επικαρπωτή ή τον νομέα. Καθορίζεται από τον τύπο: Εμβαδόν Χ τιμή ζώνης Χ συντελεστή παλαιότητας Χ συντελεστή ΤΑΠ και εισπράττεται μέσω του λογαριασμού της ΔΕΗ για τα ακίνητα που ηλεκτροδοτούνται. Για τα ακίνητα που δεν έχουν μετρητή της ΔΕΗ, η βεβαίωση και είσπραξη του τέλους γίνεται με βεβαιωτικούς καταλόγους σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την βεβαίωση και είσπραξη των εσόδων των Δήμων. Οι κατάλογοι αυτοί συντάσσονται με βάση τα στοιχεία των δηλώσεων και περιλαμβάνουν και τα ακίνητα για τα οποία δεν υποβλήθηκε δήλωση από τους υπόχρεους, με βάση τα στοιχεία που έχουν στην διάθεσή τους οι Δήμοι.

Ο ΤΑΠ επιβάλλεται υποχρεωτικά από τον νόμο και δεν αφήνεται στην διακριτική ευχέρεια του ΔΣ του εκάστοτε Δήμου να τον επιβάλλει ή όχι, να εξαιρέσει ιδιοκτησίες από την υποχρέωση καταβολής του κ.ο.κ. Ο συντελεστής του και μόνο αυτός καθορίζεται με απόφαση του ΔΣ και είναι ενιαίος για όλη την διοικητική περιφέρεια του Δήμου. Στο επίμαχο τέλος υπόκεινται όλα τα ακίνητα εντός της περιφέρειας του Δήμου, με τους όρους και τις προϋποθέσεις του νόμου. Επίσης στην νομοθεσία προβλέπεται ποιος είναι υπόχρεος στην καταβολή του, οι προθεσμίες υποβολής δήλωσης, και ο καθορισμός του συντελεστή του από το ΔΣ. Τροποποιητική δε δήλωση υποβάλλεται μόνο σε περίπτωση μεταβολής σε σχέση με την αρχική δήλωση των υποχρέων. Εδώ τονίζεται πως ο Δήμος δεν υποχρεούται από τον νόμο να ενημερώσει προσωπικά και εγγράφως για την υποχρέωση των πολιτών, ανεξάρτητα από τα όποια προβλήματα μπορεί να δημιουργηθούν στην διαδικασία επιβολής του τέλους ως προς την πληροφόρηση της υποχρέωσης οφειλής. Επίσης πρέπει να επισημανθεί ότι η χορήγηση του σχετικού πιστοποιητικού περί οφειλής ή όχι ΤΑΠ, από τους Δήμους, ΔΕΝ αποτελεί πιστοποιητικό νόμιμης ιδιοκτησίας, αλλά απλά πιστοποιεί ότι για το δηλωθέν

ακίνητο (το οποίο ακίνητο) δεν οφείλεται ΤΑΠ στον οικείο ΟΤΑ.

Με τις διατάξεις της παρ 1 του αρ 53 του ν 4021/2011 επιβλήθηκε ειδικό τέλος στις ηλεκτροδοτούμενες για οικιστική ή εμπορική χρήση επιφάνειες των ακινήτων που υπάγονται κατά την 17-9-2011 στο ΤΑΠ που προβλέπεται στην παρ 1 του αρθ 24 του ν 2130/1993 (ΦΕΚ 62Α). Σύμφωνα με τα οριζόμενα στις ανωτέρω διατάξεις των νόμων, καθορίστηκαν οι υποκειμενικές αλλά και οι αντικειμενικές απαλλαγές από το τέλος αυτό, όπου μεταξύ άλλων υπάγεται η περίπτωση κτιρίων που έχουν χαρακτηριστεί από τον αρμόδιο Υπουργό ως διατηρητέα και η περίπτωση κτιρίων που έχουν χαρακτηριστεί ως ιστορικά και αρχαιολογικά μνημεία, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Ειδικότερα τα διατηρητέα ακίνητα απαλλάσσονται εφόσον είναι κενά και έχουν χαρακτηριστεί διατηρητέα με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού. Για την σχετική απαλλαγή απαιτείται το οικείο ΦΕΚ χαρακτηρισμού τους ως διατηρητέα, καθώς και φωτοτυπίες εγγράφων φορολογικής αρχής που να αποδεικνύουν ότι το διατηρητέο είναι κενό. Επίσης τα ιστορικά και αρχαιολογικά μνημεία, απαλλάσσονται εφόσον έχουν χαρακτηριστεί ως χώροι ιστορικών και αρχαιολογικών μνημείων με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού. Για την σχετική απαλλαγή τους απαιτείται το οικείο ΦΕΚ χαρακτηρισμού τους. Εδώ πρέπει να τονιστεί πως και με βάση ερμηνευτική εγκύκλιο της σχετικής νομοθεσίας, του Υπουργείου Οικονομικών, της Γενικής Γραμματείας Δημόσιων εσόδων, της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογίας, της Διεύθυνσης Φορολογίας Κεφαλαίου, Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΚΤΙΡΙΩΝ ΩΣ ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΩΝ Ή ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΚΤΙΡΙΑ-ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΕΣ, ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΝΑΦΟΡΑ Σ ΑΥΤΕΣ (ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ), ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΦΥΣΙΚΑ ΘΑ ΠΛΗΡΟΥΝΤΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΙ ΟΧΙ ΓΕΝΙΚΑ ΣΕ ΚΤΙΡΙΑ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΝΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΙΚΙΣΜΟΥΣ Ή ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΕΝΤΟΣ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΠΟΛΕΩΝ, ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΕΧΟΥΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΕΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ - ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΑ ΜΝΗΜΕΙΑ, ΜΝΗΜΕΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ, ή ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ (όπως δηλ εν

προκειμένω).

Εφόσον λοιπόν: α) Η επιβολή του ΤΑΠ προβλέπεται από τον νόμο, β) Στους Δήμους ανατέθηκε μόνο ο καθορισμός του συντελεστή του, γ) Οι περιπτώσεις απαλλαγών από την καταβολή του είναι περιοριστικές και συγκεκριμένες στον νόμο, και δεν επαφίενται στη διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης, δ) Ούτε η νομολογία αλλά ούτε και η Διοίκηση τοποθετήθηκαν ποτέ διαφορετικά σε σχέση με τις ήδη προβλεπόμενες εξαιρέσεις και απαλλαγές από την συγκεκριμένη υποχρέωση, ε) Ποτέ δεν απαλλάσσονται περιοχές εντός πολεοδομικών σχεδίων που χαρακτηρίστηκαν κάπως (όπως ανωτέρω), αλλά συγκεκριμένα κτίρια ή οικοπέδα, με απόφαση Υπουργού και υπό προϋποθέσεις, στ) Ο αναφερόμενος πολίτης – διοικούμενος δεν προσκόμισε ειδική απόφαση Υπουργού δημοσιευμένη σε ΦΕΚ, χαρακτηρισμού της ιδιοκτησίας του ως κάποιας από τις εξαιρέσεις που προβλέπει ο νόμος, ούτε στον ΣΔΕ αλλά ούτε και στην οικεία υπηρεσία του ΔΔ, και ως εκ τούτου ΔΕΝ δύναται η ιδιοκτησία του με κωδικό αριθμό να απαλλαγεί από την σχετική υποχρέωση καταβολής του επίμαχου τέλους, από μόνη την θέση της εντός του ιστορικού κέντρου της πόλης, άσχετα αν εφάπτεται ή γειτνιάζει του ιστορικού και διατηρητέου μνημείου των βυζαντινών τειχών της πόλης, εκτός από την σχετική μείωση που αυτό έχει ήδη υποστεί, λόγω της μείωσης του εμβαδού της ιδιοκτησίας του εξαιτίας ρυμοτόμησης της περιοχής. Άλλωστε ο καταγγέλων- αναφερόμενος και ιδιοκτατοικεί στην επίμαχη ιδιοκτησία, δεν είναι αυτή κενή, του αποφέρει δε έμμεσα βέβαια και εισόδημα, καθώς δεν υπόκειται στην υποχρέωση καταβολής μισθώματος έτερης οικίας, ενώ ο περιορισμός στην δυνατότητα εκμετάλλευσης της ιδιοκτησίας του ή η μείωση της εμπορικής αξίας αυτής λόγω της θέσης της που αποδεδειγμένα με βάση τα ανωτέρω υφίσταται, δεν αποτελούν λόγο απαλλαγής της από την επίμαχη υποχρέωση, ούτε από κάποια διάταξη νόμου, ούτε έστω από κάποια ερμηνευτική εγκύκλιο του αρμοδίου Υπουργείου, πολύ περισσότερο δε λόγω απόφασης του ΔΣ, καθώς αυτό δεν έχει τέτοια αρμοδιότητα, ως προελέχθη.

5) Η καταγγέλουσα πλευρά με την καταγγελία-αναφορά της ισχυρίστηκε ότι από την περίοδο 2000-2001 όπου και παρείχε υπηρεσίες διάθεσης δωματίων με πρωϊνό για την φιλοξενία των προσκεκλημένων της άλλοτε κοινωφελούς επιχείρησης, του πρώην ΝΠΙΔ και νυν υπό εκκαθάριση “Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους”, αν και έχει προβεί σε όλες τις προβλεπόμενες διαδικασίες και ενέργειες (έκδοση δικαστικών αποφάσεων πρώτου και δευτέρου βαθμού με την σύνταξη απογράφων και των οικείων επιταγών προς πληρωμή-εκτέλεση) προκειμένου να της καταβληθούν τα οφειλόμενα, εν τούτοις, και παρ’ όλες τις διαβεβαιώσεις των υπευθύνων, δεν της έχουν εισέτι καταβληθεί οι νόμιμα πια αναγνωρισμένες οφειλές προς αυτήν (συγκεκριμένα το σύνολο αυτών).

Η συγκεκριμένη διαμεσολάβηση δεν αποτελεί ουσιαστικά διαμεσολάβηση με την στενή έννοια, αλλά μια καταγραφή του τι έγινε μέχρι σήμερα από τον εκκαθαριστή και πως σκοπεύει να κινηθεί ο δήμος απέναντι σ όλους τους δανειστές ως ανάδοχος όλων των υποχρεώσεων του ανωτέρω αναφερόμενου νομικού προσώπου.

Πρόθεση- βούληση της νυν δημοτικής αρχής, είναι η περαίωση της εκκρεμούσας εκκαθάρισης, άρα συνακόλουθα και η καταβολή όλων των οφειλομένων απέναντι σε κάθε δανειστή. Κομβικό και καθοριστικό σημείο, είναι η πορεία της εκκαθάρισης και το τελικό προϊόν της. Δυστυχώς, οι αστοχίες στην συνεργασία των αρχικά διορισμένων εκκαθαριστών με τον ΔΔ από την μια, και η έλλειψη ελέγχου νομιμότητας των δαπανών που πραγματοποιούσε το πρώην ΝΠΙΔ ΦΤΜΜΔ από την άλλη, οδήγησαν τις όποιες αγνές προθέσεις των ιθυνόντων σήμερα, σε τέλμα. Μετά από αλεπάλληλες επαφές (προφορικές και δι αλληλογραφίας) του ΣτΔΕ και του αντιδημάρχου οικονομικών του δήμου και με τους εκκαθαριστές αλλά και με τον νομικό τους σύμβουλο επετεύχθη ουσιαστική πρόοδος στο συγκεκριμένο ζήτημα, καθώς με την με αρ 579/2015 απόφαση του ΔΣ εγκρίθηκε α) η αύξηση της αμοιβής των εκκαθαριστών, καθώς αποτελούσε τροχοπέδη μέχρι σήμερα αλλά και αντικίνητρο για περαιτέρω ενέργειες από αυτούς λόγω του

όγκου εργασίας που τελικά προέκυψε, β) να εκπροσωπείται δικαστικά το υπό εκκαθάριση ΝΠ από νομικό τα έξοδα του οποίου θα βαρύνουν τον δήμο και γ) να αντικατασταθεί ο ένας από τους δυο παραιτηθέντες εκκαθαριστές με άλλον εκκαθαριστή. Εξελίξεις που κρίνονται άκρως ικανοποιητικές και που θα οδηγήσουν σίγουρα το συντομότερο στην ικανοποίηση των απαιτήσεων όχι μόνο της αναφερόμενης αλλά και άλλων δανειστών, καθώς και η αποκεντρωμένη υπεσχέθη να δείξει την απαιτούμενη ελαστικότητα που θα επιβάλλονταν από τις περιστάσεις προκειμένου να ικανοποιηθούν όλοι το συντομότερο δυνατόν.

Αυτοτελές τμήμα Τοπικής και Οικονομικής Ανάπτυξης (1)

Η καταγγέλουσα πλευρά με την καταγγελία-αναφορά της ισχυρίστηκε ότι στα πλαίσια ελέγχου των αρμόδιων αρχών αναφορικά με την αναγκαιότητα ύπαρξης ή όχι ειδικής άδειας (που κατά την γνώμη της δεν απαιτείται) για τα παιχνίδια που διατηρεί και την χρήση των οποίων παρέχει αφίλοκερδώς στους δραμινούς πολίτες χρόνια τώρα ο ανωτέρω σύλλογος σε ιδιόκτητο χώρο στη Δράμα, ο ΔΔ και το αρμόδιο τμήμα αδειοδοτήσεων προέβη αρχικά στη χορήγηση της με αρ πρωτ 9611/20-5-15 “άδειας ίδρυσης και λειτουργίας υπαίθριου παιδοτόπου” προσωπικά στο όνομα της ίδιας της Προέδρου ενώ με ορθή επανάληψη το οικείο τμήμα στις 24-6-15 επαναχορήγησε την ίδια άδεια “άδειας ίδρυσης και λειτουργίας υπαίθριου παιδοτόπου” γενικά στο σύλλογο αυτή τη φορά και στον εκάστοτε αντίστοιχα νόμιμο εκπρόσωπο αυτού.

Ειδικότερα και σε μια προσπάθεια σύνδεσης του θεσμικού πλαισίου που επικαλέστηκε το αρμόδιο γραφείο αδειοδοτήσεων του ΔΔ, με την άδεια “υπαίθριου παιδοτόπου” που τελικά εξέδωσε για τα παιχνίδια-όργανα που έχει εγκατεστημένα ο αναφερόμενος σύλλογος στον ιδιόκτητο χώρο του, και που τη χρήση των οποίων προσφέρει σε όλους αφίλοκερδώς, επιχειρήθηκε η εννοιολογική προσέγγιση των κρίσιμων εννοιών της “επιχείρησης”, της

“παιδικής χαράς”, του “πάρκου” και του “παιδότοπου” προκειμένου να καταδειχθεί το άστοχο και το αβάσιμο της εμμονής του αρμόδιου γραφείου του ΔΔ να εκδόσει μια “άδεια λειτουργίας” κατ επιταγή του ελεγκτικού μηχανισμού και μόνο (αστυνομίας) κι όχι γιατί επιβάλλεται απ τον νόμο για μια καθαρά ιδιωτική παροχή-υπόθεση.

Σύμφωνα με την ΥΔ 96967/2012 (ΦΕΚ 2718/2012) η οποία αναφέρεται στους υγειονομικούς όρους και τις προϋποθέσεις λειτουργίας επιχειρήσεων τροφίμων και ποτών, παρατηρούμε πως γίνεται λόγος για επιχειρήσεις λιανικού και χονδρικού εμπορίου και επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών εν γένει. Στην παρ. δε 3 της ανωτέρω ΥΔ γίνεται λόγος σε επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, επιχειρήσεις αναψυχής αλλά και αναψυκτήρια, πάντως σε **ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ**. Κατά την νομολογιακώς διαμορφωθείσα έννοια της επιχείρησης, ως “επιχείρηση” νοείται το σύνολο από πράγματα, δικαιώματα, άυλα αγαθά (εμπορική επωνυμία, σήμα, διακριτικά γνωρίσματα), πραγματικές καταστάσεις ή σχέσεις (πελατεία, φήμη, αναπτυξιακές προοπτικές κοκ) που αποτελεί οργανωμένη οικονομική ενότητα γύρω από το πρόσωπο του φορέα της, ενώ τείνει στην επίτευξη κερδοσκοπικού σκοπού (ΑΠ 7/2009). Ως επιχείρηση θα μπορούσε να νοηθεί και κάθε νομικό πρόσωπο, το οποίο στο πλαίσιο μιας οικονομικής δραστηριότητάς του, απευθύνεται στο ευρύτερο κοινό ως πάροχος υπηρεσιών.

Η ΚΥΑ 36873/2007 (ΦΕΚ 1364Β/2007) αφορά την διαδικασία έκδοσης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας ΠΑΙΔΟΤΟΠΩΝ. **Παιδότοπος** είναι κάθε οριοθετημένος ιδιωτικός χώρος, στεγασμένος ή υπαίθριος, στον οποίο παρέχεται αποκλειστικά ψυχαγωγία σε νήπια και παιδιά, παρουσία συνοδών, υπό την επίβλεψη προσωπικού. Οι παιδότοποι μπορεί να είναι κλειστοί ή υπαίθριοι ως αμιγείς επιχειρήσεις (πάντως επιχειρήσεις) αλλά και κλειστοί ή υπαίθριοι, που λειτουργούν όμως εντός χώρου που αναπτύσσεται άλλη δραστηριότητα. Στις ρυθμίσεις της συγκεκριμένης ΚΥΑ δεν εμπίπτουν οι παιδικές χαρές που είναι εγκατεστημένες σε πλατείες, πάρκα ή κοινόχρηστους χώρους, αλλά και οι παιδότοποι οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι

σε χώρους όπου αναπτύσσεται ανάλογη ή συναφής δραστηριότητα, η οποία διέπεται από ειδικότερες διατάξεις όπως: α) παιδικοί σταθμοί και σχολεία, β) χώροι πανηγυριών και γήπεδα, αίθουσες αθλοπαιδιών ή παιδικές κατασκηνώσεις, γ) εγκαταστάσεις αναψυχής πχ λούνα παρκ, τσίρκο, υδατοπάρκα, χώροι δηλ στους οποίους απαιτείται η ύπαρξη κάποιου ή κάποιων ιθυνόντων, προκειμένου να παρασχεθεί η μνημονευθείσα αναψυχή, η οποία και σαφώς δεν παρέχεται από μόνη την ύπαρξη των οργάνων-παιχνιδιών, δ) χώροι δημιουργικής απασχόλησης κτλ

Κατά τον ν 998/1979 περί προστασίας των δασών, παρατηρούμε πως τα πάρκα (με βάση την εννοιολογική προσέγγιση μέσα από πλήθος πληροφοριών νομικών συγγραμμάτων αλλά και νομολογίας), τα άλση και οι δεντροστοιχίες αποτελούν ιδιαίτερη κατηγορία εκτάσεων, που διέπονται από πολύ αυστηρό καθεστώς προστασίας, εφόσον έχουν βέβαια διαμορφωμένη δασική ή κηποτεχνική βλάστηση, ανεξάρτητα αν στα εγκεκριμένα σχέδια πόλεων χαρακτηρίζονται ως “κοινόχρηστοι χώροι” ή “χώροι πρασίνου”. Η δε περιποίηση των παραπάνω χώρων γίνεται με τρόπο που να μην παραβλάπτεται ο σκοπός προορισμού τους. Καθίσταται σαφές λοιπόν ότι, από το σύνολο των προσδιοριζόμενων από το πολεοδομικό σχέδιο (αστικών) κοινοχρήστων χώρων, διακρίνεται η υποκατηγορία των (αστικών) κοινόχρηστων χώρων πρασίνου. Κοινόχρηστοι χώροι πρασίνου αναφέρονται στις διατάξεις του ν.δ. 17.7/16.8.23, του ΓΟΚ/1985 και του π.δ. 23.2./6.3.1987, ενδεικτικώς, 1) οι κοινόχρηστοι κήποι, 2) τα πάρκα και 3) τα άλση. Ερμηνευτικά, όμως, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι κοινόχρηστο χώρο πρασίνου αποτελεί κάθε ελεύθερος χώρος στον οποίο έχει αναπτυχθεί φυσική ή έχει εγκατασταθεί τεχνητή βλάστηση (δενδροφυτεμένες πλατείες, διαχωριστικές νησίδες οδών, πεζοδρόμια με φυτεύσεις, πρασιές κ.λπ.), σε αντιδιαστολή προς τους χώρους εκείνους, οι οποίοι δεν έχουν ως υποχρεωτικό συστατικό τους στοιχείο το πράσινο, καθώς και εκείνους που, ως εκ της φύσης και του προορισμού τους, δεν δύνανται να φυτευθούν, τουλάχιστον στο μεγαλύτερο τμήμα τους. Τα πάρκα και τα άλση αποτελούν

ειδικότερη διάκριση των αστικών κοινόχρηστων χώρων πρασίνου, σύμφωνα με τις σχετικές πολεοδομικές διατάξεις του π.δ. 23.2./6.3.1987 περί χρήσεων γης, ΓΟΚ κ.λπ., όπως έχουν κωδικοποιηθεί στον ΚΒΠΝ. **Πάρκο**, κατά την έννοια λοιπόν των διατάξεων του ν. 998/79, αποτελεί ο αστικός κοινόχρηστος χώρος πρασίνου εντός οικιστικής περιοχής ή σχεδίου πόλης, που καλύπτεται από φυσική ή τεχνητή βλάστηση με κηποτεχνικές διαμορφώσεις. Αυτό προκύπτει και από την υπ' αρ. πρωτ. οικ. 87991/3814/20.3.2008 ερμηνευτική εγκύκλιο του Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σύμφωνα με την οποία: «...ως πάρκο δύναται να θεωρηθεί ο κοινόχρηστος χώρος εντός της αστικής ή οικιστικής περιοχής που φέρει φυσική δασική βλάστηση ή εγκατεστημένη τεχνητή ή προορίζεται για την εγκατάσταση δασικής βλάστησης, ο οποίος έχει υποστεί ή θα υποστεί κηποτεχνικές διαμορφώσεις».

Κατά την ΥΑ 28492/2009 (ΦΕΚ 931/2009) ως **παιδική χαρά** νοείται ο οριοθετημένος ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ υπαίθριος χώρος που προορίζεται για την διασκέδαση νηπίων και παιδιών μέχρι 14 ετών, χωρίς την επίβλεψη προσωπικού. Εγκαθίσταται σε ΔΗΜΟΤΙΚΑ ακίνητα που έχουν χαρακτηριστεί στο οικείο ρυμοτομικό σχέδιο είτε ως χώροι παιδικής χαράς, είτε ως κοινόχρηστοι χώροι, καθώς και σε ακίνητα της ιδιωτικής περιουσίας του Δήμου. Πρέπει να αποτελείται από εξοπλισμό που να είναι ειδικά σχεδιασμένος για ατομικό ή ομαδικό παιχνίδι. Πρέπει να είναι χωροθετημένη και σχεδιασμένη με τρόπο ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η ασφάλεια και η υγεία των παιδιών. Λειτουργεί με ευθύνη αποκλειστικά του Δήμου. Η δημοτική αρχή πρέπει να ορίζει υπεύθυνο λειτουργίας της, να φροντίζει για την συντήρηση των παιχνιδιών, να παίρνει μέτρα φύλαξης της παιδικής χαράς πχ με την δημοτική αστυνομία, αλλά και να καθορίζει ωράριο λειτουργίας της. Ο υπεύθυνος λειτουργίας της παιδικής χαράς τηρεί φάκελο κατασκευαστή διαθέσιμο προς επιθεώρηση με τις τεχνικές προδιαγραφές όλου του εξοπλισμού. Τηρεί επίσης φάκελο συντήρησης, καταρτίζοντας και το αντίστοιχο πρόγραμμα αυτού, τηρεί βιβλίο συμβάντων ενώ μεριμνά και για την καθαριότητα του εξοπλισμού αλλά και του περιβάλλοντος χώρου.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ: Είναι τα καταστήματα στα οποία γίνεται παρασκευή ή διάθεση, σε πελάτες καθημένους ή ορθίους διανομή φαγητού ή γλυκισμάτων ή άλλου παρασκευάσματος τροφίμου ή ποτού, αλλά και γενικότερα τα καταστήματα προσφοράς υπηρεσίας, εξαιτίας των οποίων μπορεί να προκληθεί βλάβη στην υγεία των πολιτών, ενώ οι όροι λειτουργίας και ίδρυσής τους, καθορίζονται από υγειονομικές διατάξεις (ορισμός). Με βάση τον συγκεκριμένο ορισμό, και όπως σαφώς προκύπτει από την υφιστάμενη πραγματικότητα, δεν υπάρχει κανένα κατάστημα στο φερόμενο ως “πάρκο” των κομνηνών, ιδίως ένα που να συνδέεται με την φερόμενη ως “παιδική χαρά”, άλλως με τα παιχνίδια-όργανα, την χρήση των οποίων παρέχει ο σύλλογος χρόνια τώρα αφίλοκερδώς στους πολίτες της Δράμας, και μόνο. Δεν παρέχεται καμία άλλη παροχή από τον σύλλογο (τρόφιμα ή ποτά) στους χρήστες των παιχνιδιών, πολύ περισσότερο δε έναντι ανταλλάγματος. Παρατηρούμε λοιπόν από το σύνολο των κατά νόμον απαιτούμενων προϋποθέσεων αναφορικά με το τι είναι, και αντίστοιχα προκειμένου να χαρακτηριστεί μια δραστηριότητα ως, ή α) επιχείρηση ή β) ΚΥΕ ή γ) παιδική χαρά ή δ) παιδότοπος ή ε) πάρκο, πως από πουθενά δεν προβλέπεται, ούτε προκύπτει υποχρέωση έκδοσης ειδικής άδειας, όπως θα απαιτούνταν σε άλλες περιπτώσεις, προκειμένου να συνεχιστεί η απρόσκοπτη παροχή της χρήσης των οργάνων-παιχνιδιών σ όλους, όπως γινόταν μέχρι σήμερα, στο φερόμενο ως “πάρκο” των Κομνηνών.

Ούτε **επιχείρηση** υπάρχει (άσκηση εμπορικής δραστηριότητας που να αποσκοπεί στο κέρδος), ούτε **κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος** υπάρχει (έναρξη επιτηδεύματος με παροχή τροφίμων και ποτών ή άλλης υπηρεσίας, με έδρα, προσωπικό, εγκαταστάσεις κτλ), ούτε **παιδότοπος** υπάρχει (επιχείρηση με προσωπικό, έδρα, εξοπλισμό, που να παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας), ούτε **πάρκο** υπάρχει (κοινόχρηστος χώρος πρασίνου χαρακτηρισμένος σχετικώς από το ρυμοτομικό σχέδιο της πόλης), αλλά ούτε και **παιδική χαρά** υπάρχει (δημοτικός κοινόχρηστος χώρος, επίσης

χαρακτηρισμένος για συγκεκριμένο προορισμό, από το οικείο ρυμοτομικό σχέδιο). Υπάρχει ΜΟΝΟ ένας ιδιωτικός χώρος, στον οποίο ο κύριος-ιδιοκτήτης (εδώ ο σύλλογος), έχει εγκαταστήσει λόγω δωρεάς, διάφορα όργανα-παιχνίδια, την χρήση των οποίων και μόνο, χωρίς κανενός είδους άλλη παροχή, προσφέρει αφιλοκερδώς στους πολίτες της Δράμας, τηρώντας φυσικά τους απαραίτητους κανόνες ασφαλείας, τους οποίους προσδιορίζει και ελέγχει αν τηρούνται, σε τακτά χρονικά διαστήματα, ο ΕΛΟΤ. Επί της ουσίας δηλαδή θα λέγαμε πως υπάρχει εν προκειμένω ένα “νομοθετικό κενό” σε σχέση με τέτοιου είδους παροχές-προσφορές από ιδιώτη, σε επίπεδο παρέμβασης της διοίκησης, που πάντως καλύπτονται από τις γενικές διατάξεις περί ευθυνών, είτε αστικών είτε ποινικών, τις οποίες βέβαια ο σύλλογος φροντίζει να περιορίζει όσο μπορεί, είτε υποβάλλοντας στον έλεγχο του ΕΛΟΤ τα επίμαχα άργανα, είτε προειδοποιώντας- ενημερώνοντας γονείς και κηδεμόνες, για τους όρους και τις προϋποθέσεις χρήσης των επίμαχων παιχνιδιών με σχετικές πινακίδες, είτε καλύπτοντας την αστική του ευθύνη μέσω ασφαλιστικών προγραμμάτων, αν τραυματίζονταν κάποιος από την χρήση των επίμαχων παιχνιδιών, που ο ίδιος σύλλογος πήρε την πρωτοβουλία να τα εγκαταστήσει σε ιδιόκτητο χώρο του. Συμπερασματικά θα λέγαμε πως:

- _ Από μόνη η χρήση ενός πράγματος από αόριστο αριθμό προσώπων δεν μεταπίπτει το πράγμα- ιδοκτησία, σε κοινόχρηστο.
- _ Με συγκεκριμένους τρόπους ένα πράγμα καθίσταται κοινόχρηστο, αλλά και αποχαρακτηρίζεται από κοινόχρηστο επίσης.
- _ Ακόμα και η εγκατάλειψη ενός πράγματος, δεν το καθιστά δεκτικό της ιδιότητας του κοινόχρηστου.
- _ Ένα κοινόχρηστο πράγμα μπορεί να ανήκει και σε ιδιώτη, αν και εφόσον όμως το ορίζει ο νόμος .
- _ Επίσης νόμος ορίζει και χαρακτηρίζει κάτι ως κοινόχρηστο ή πράξη της διοίκησης, ακόμα και η βούληση του ιδιώτη- κυρίου (ή με παραίτηση, ή με διακαίοπραξία, ή με αφιέρωση σε κοινή χρήση ή και με άτυπη δήλωση

βουλήσεως).

_ Τα κοινόχρηστα πράγματα τα θέτει το δίκαιο στην άμεση διάθεση του ανώνυμου κοινού για ελεύθερη χρήση με την προϋπόθεση ότι εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον

Διεύθυνση Δόμησης (1)

Η καταγγέλουσα πλευρά με την καταγγελία-αναφορά της ισχυρίζεται ότι δεν έγινε δεκτό το αίτημά της για χορήγηση προέγκρισης ίδρυσης Καταστήματος Υγειονομικού Ενδιαφέροντος, καθώς το συμβούλιο της δημοτικής κοινότητας Δράμας με την με αρ. 5/2015 απόφασή του απέρριψε την με αρ. 2483/2015 αίτηση της καταγγέλουσας, αναφέροντας ότι, δεδομένου του χαρακτηρισμού χρήσεως ως αμιγούς κατοικίας με βάση το ΠΔ 23-2-1987 στην οδό Ευξ. Πόντου και στο 951 ΟΤ (πρώην 53) όπου και αιτείται η καταγγέλουσα την έκδοση άδειας λειτουργίας ΚΥΕ και ειδικότερα “Παιδότοπου”, προσκρούει η έκδοση αυτής στους περιοριστικούς όρους του Κώδικα της βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας και ειδικότερα του αρ 231 του ΠΔ 14/1999, καθώς με βάση το σκεπτικό της ανωτέρω απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου, δεν επιτρέπεται η ίδρυση και λειτουργία “Παιδοτόπου” σε περιοχή χρήσεως χαρακτηρισμένης ως αμιγούς κατοικίας.

Το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών με την με αρ 44/2007 απόφασή του όρισε πως στους οικοδομικούς χώρους που επιτρέπεται η χρήση μόνο αμιγούς κατοικίας, μπορούν να λειτουργούν μόνο εμπορικά καταστήματα που εμπορεύονται προϊόντα που εξυπηρετούν τις στοιχειώδεις καταναλωτικές ανάγκες των κατοίκων της περιοχής (όπως παντοπωλεία φαρμακεία χαρτοπωλεία κτλ) κι όχι ΚΥΕ, όπως καφέ αναψυκτήρια παντοπωλεία κλπ, τα οποία εξυπηρετούν μεν τις ανάγκες των κατοίκων μιας περιοχής όχι, όμως κι εκείνες που είναι απολύτως απαραίτητες για την διαβίωσή τους. Καταστήματα Υγειονομικού Ενδιαφέροντος όμως στα οποία και γίνεται χρήση τραπεζοκαθισμάτων, είναι ουσιαστικά χώροι συνάθροισης κοινού (από ένα

όριο βέβαια φιλοξενούμενων ατόμων και πάνω) και η λειτουργία τους θα επιτρέπονταν μόνο σε χώρους γενικής κατοικίας.

Στη συνέχεια ήρθε η με αρ 1066/2008 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με την οποία και επικυρώθηκε στην ουσία η πρωτόδικη ανωτέρω απόφαση, καθώς η έφεση και η άποψη του θιγόμενου πολίτη κατά αυτής, δεν έγινε δεκτή ούτε σε δεύτερο βαθμό. Οι ανωτέρω αποφάσεις της διοικητικής δικαιοσύνης όμως παρουσιάζουν το εξής παράδοξο: Αφενός μεν κατατάσσουν τα ΚΥΕ στα εμπορικά καταστήματα που εξυπηρετούν τις καθημερινές ανάγκες των κατοίκων μιας περιοχής η απαρρίθμηση όμως των οποίων είναι ενδεικτική στο νόμο κι όχι αποκλειστική (αρ 231 ΚβΠΝ) και αφετέρου δε, περιορίζουν τον ευρύ κύκλο των εμπορικών καταστημάτων τα οποία και θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως τέτοια, με την διευκρίνιση πως ναι μεν θα πρέπει να εξυπηρετούν τις καθημερινές ανάγκες των κατοίκων μιας περιοχής, αλλά ταυτόχρονα και τις απαραίτητες για την διαβίωσή τους. Αν ήταν χαρακτηρισμένα εξ αρχής ως ΚΥΕ τα αναψυκτήρια και γενικά οι χώροι συνάθροισης κοινού, τότε τα πράγματα θα ήταν μάλλον απλά για τις υπηρεσίες και δυσμενή για τον πολίτη- διοικούμενο, αφού τέτοιες χρήσεις κτιρίων επιτρέπονται μόνο σε χρήσεις γενικής κατοικίας. Εφόσον όμως κατατάσσονται στα εμπορικά καταστήματα (και σωστά γιατί η δραστηριότητα από αυτά αποφέρει και κέρδος στον επιχειρηματία και έσοδα στο Δήμο) τότε παραδόξως περιορίζεται και το εύρος αυτών των ΚΥΕ μόνο σ αυτά που είναι απαραίτητα για τις στοιχειώδεις καταναλωτικές ανάγκες και ταυτόχρονα οι παρεχόμενες από αυτά υπηρεσίες να είναι απαραίτητες για την διαβίωση των κατοίκων. Ας μην παραβλεφθεί το γεγονός ότι και οι δυο ανωτέρω αποφάσεις και του πρώτου και του δεύτερου βαθμού δικαιοδοσίας εκδόθηκαν προ δεκαετίας.....Ποιο είναι λοιπόν το κριτήριο εκείνο που σήμερα θα οδηγήσει κάποιον, μια υπηρεσία, μια επιτροπή, στο να πει, ότι ένας “Παιδότοπος” (γιατί περί αυτού πρόκειται εν προκειμένω) δεν είναι απαραίτητος για την διαβίωση των κατοίκων μιας περιοχής κι ότι δεν εξυπηρετεί ταυτόχρονα και τις στοιχειώδεις ανάγκες αυτών, αναφορικά με την

ψυχαγωγία των παιδιών τους, την στιγμή μάλιστα που στην περιοχή εκείνη στην οποία αιτείται και η άδεια λειτουργίας του δεν υπάρχει παρόμοιο ΚΥΕ παρά μόνο σε μερικά χιλιόμετρα μακριά; Η υγιής διαπαιδαγώγηση των παιδιών, μέσω της ψυχαγωγίας που θα τους προσφέρει το παιχνίδι, μπορεί να πραγματοποιηθεί σήμερα στο περιβάλλον μιας “αλάνας”, της άλλοτε “γειτονιάς”, ή απαιτείται να υπάρχουν περικλειστοί και ελεγχόμενοι χώροι που θα ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των γονιών για ασφάλεια και συνεχή έλεγχο, λόγω των επικίνδυνων γενικά εποχών που διανύουμε;

Από την άλλη η Διεύθυνση Δόμησης δεδομένου του “σφιχτού” και στενού κανονιστικού πλαισίου όπου και λειτουργεί αυτή, σε θέση της κατόπιν ερωτήματος του ΣΔΕ για το κατά πόσον θα ήταν εφικτό να ιδρυθεί και να λειτουργήσει η συγκεκριμένη δραστηριότητα (παιδότοπος) στον συγκεκριμένο οδικό άξονα, ανέφερε πως: α) Οι αλλαγές των όρων χρήσης κτιρίων, δόμησης και γης γίνονται μόνο δια Προεδρικών Διαταγμάτων. Εφόσον οι χρήσεις γης και κατοικίας στην περιοχή είναι αμιγείς και εφόσον η λειτουργία των ανωτέρω ΚΥΕ δεν περιλαμβάνεται στο νόμο (αυθαίρετη βέβαια προσέγγιση της κατ’ άλλα ενδεικτικής απαρίθμησης ΚΥΕ) θα ήταν δύσκολο να ιδρυθεί το εν λόγω ΚΥΕ στην συγκεκριμένη περιοχή (στην οδό Ευξ. Πόντου είσοδο πόλης από Νευροκόπι). Θα έπρεπε σαν υπηρεσία η Διεύθυνση Πολεοδομίας ανταποκρινόμενη στους σύγχρονους τρόπους διαβίωσης και αναγκών και συμπλέοντας στην ουσία και με την αιτιολογική έκθεση του ν 4280/2014 αρ. 22, να εισηγηθεί στο δημοτικό συμβούλιο του Δήμου την τροποποίηση κάποιων όρων δόμησης και χρήσης ανάλογα με την περιοχή, ούτως ώστε να προκληθεί στη συνέχεια η έκδοση ΠΔ που θα οδηγούσαν σε νέους χαρακτηρισμούς καθώς “ στις εντός σχεδίου περιοχές τα πρώτα οικοδομικά τετράγωνα επί κεντρικών οδών δεν μπορούν χαρακτηρίζονται ως περιοχές αμιγούς κατοικίας”, β) Αν στην μια πλευρά του συγκεκριμένου οδικού άξονα είχαμε χρήση κατοικίας “γενική” και από την άλλη χρήση “αμιγή”, τότε θα μπορούσαν όλες οι πλευρές να θεωρηθούν αναλογικά “γενικής” και να επιτραπεί η ίδρυση του εν λόγω ΚΥΕ, πράγμα που επίσης δεν υφίσταται στην

προκείμενη περίπτωση αφού και οι δυο πλευρές του συγκεκριμένου οδικού άξονα είναι χαρακτηρισμένες ως αμιγείς ως προς τις επιτρεπόμενες χρήσεις και γ) Με τον ν 2831/2000 περί διατήρησης υφισταμένων χρήσεων κτιρίων και ειδικότερα στο αρθ 26 ορίζεται πως, νόμιμη υφιστάμενη χρήση κτιρίων σε περιοχές που καθορίζονται οι χρήσεις γης διατηρούνται, κι εφόσον η οικοδομική άδεια υποβλήθηκε προ της έγκρισης του κτιριοδομικού κανονισμού και η τελική άδεια χορηγήθηκε πριν την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης της πόλης της Δράμας που καθόρισε επιτρεπόμενες χρήσεις γης, αν το εν λόγω κτίριο που θα στεγάζονταν “ο παιδότοπος” λειτουργούσε αποδεδειγμένα ως χώρος συνάθροισης οποιασδήποτε μορφής, η χρήση αυτή θα ήταν προγενέστερη χρήση, που θα μπορούσε να διατηρηθεί κατά τα ανωτέρω και σήμερα, πράγμα που επίσης δεν βρίσκει εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση, αφού η αιτούσα δεν μπορεί έμπρακτα και νόμιμα να αποδείξει το είδος της προγενέστερης χρήσης. Παρ όλα αυτά, αν και ο συγκεκριμένος χώρος δεν λειτούργησε ποτέ ως χώρος συνάθροισης ή γενικά ως κάποιο ΚΥΕ, εντούτοις ήταν χώρος επεξεργασίας και εμπορίας αλουμινοκατασκευών, χρήση άκρως επιβαρυντική για την περιοχή. Σήμερα αιτείται η μετάπτωση της άλλοτε επιβαρυντικής χρήσης σε σαφώς ηπιότερη, γεγονός που επίσης δεν φαίνεται να επηρέασε ή έστω να προβλημάτισε στην απόφασή της την επιτροπή ποιότητας ζωής (!).

Προς επίρρωση των ανωτέρω ήρθε ήδη από το 2007 ο οδηγός για ΚΥΕ που συντάχθηκε από ειδική ομάδα επιστημόνων από το ΥΠΕΣΔΔΑ με την συνεργασία της ΚΕΔΚΕ και του ΕΕΤΑΑ και όρισε μεταξύ άλλων πως σε ό,τι αφορά επιτρεπόμενες χρήσεις σε περιοχή αμιγούς κατοικίας για την δραστηριότητα “εμπορικών καταστημάτων που εξυπηρετούν τις καθημερινές ανάγκες των κατοίκων μιας περιοχής” ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ στο αν κάποιο ΚΥΕ ανήκει στην κατηγορία αυτή, δεδομένου ότι η αναφορά στο αρθ. 231 ΚβΠΝ μόνο τριών κατηγοριών καταστημάτων είναι ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ και όχι περιοριστική ή αποκλειστική και δεν μπορεί φυσικά να καλύψει όλα τα καταστήματα που τις εξυπηρετούν (τις ανάγκες των κατοίκων). Η κρίση

λοιπόν περί του αν ένα κατάστημα εξυπηρετεί ή όχι τις καθημερινές ανάγκες των κατοίκων ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟ και δη στο όργανο που είναι αρμόδιο να αποφανθεί για την συνδρομή των προϋποθέσεων της κατηγορίας αυτής δηλ στην Επιτροπή Ποιότητας Ζωής (με την επιφύλαξη βέβαια των οικείων διατάξεων), (Πολ ΥΠΕΣΔΔΑ 4644/29-3-1996). Η σχετική κρίση πρέπει να αφορά την ένταξη της συγκεκριμένης δραστηριότητας στην κατηγορία “εμπορικά καταστήματα που εξυπηρετούν τις καθημερινές ανάγκες των κατοίκων μιας περιοχής” καθώς πρόκειται για καθημερινές ανάγκες με την έννοια ότι τα είδη των καταστημάτων και οι υπηρεσίες που προσφέρουν τέτοιες επιχειρήσεις, είναι απαραίτητες και με μεγάλη συχνότητα στους κατοίκους. Ο κοινός νομοθέτης, όσον αφορά τα εμπορικά καταστήματα στην περιοχή αμιγούς κατοικίας, δεν θέλησε να περιορίσει τον αριθμό τους, αλλά με την φράση “κτλ”, έδωσε στην διοίκηση την αρμοδιότητα να εντάξει ένα εμπορικό κατάστημα “ως καθημερινής ανάγκης των κατοίκων”. Η έννοια της “καθημερινής ανάγκης” είναι προφανές ότι είναι μια νομική έννοια αόριστη, η εξειδίκευση της οποίας εναπόκειται στη διοίκηση, επιδεχόμενη πλήθους ερμηνειών και προσεγγίσεων, ικανών να εντάξουν πολλά ΚΥΕ στην κατηγορία αυτή, άρα και έναν “παιδότοπο”..... Η Διοίκηση λοιπόν αποκτά μια μορφή διακριτικής ευχέρειας, η οποία συνίσταται στον προσδιορισμό του ακριβούς περιεχομένου του κανόνα που θα εφαρμοστεί, με τον προσδιορισμό του περιεχομένου μιας αόριστης έννοιας. Έτσι με βάση τα παραπάνω δεδομένα, ήδη κάποιοι Δήμοι προχώρησαν στην χορήγηση αδειών σε ΚΥΕ με τα ανωτέρω χαρακτηριστικά, και μάλιστα σε ΚΑΦΕ ή αναψυκτήρια, ακόμα και σε περιοχές αμιγούς κατοικίας, κάνοντας χρήση της ευχέρειας αυτής που τους παρέχει ο νόμος, πάντα στα πλαίσια της αρχής της χρηστής διοίκησης και της αρχής της νομιμότητας και προς όφελος του διοικουμένου (αποφ. 4/2013 Επι. Ποι. Ζωής Δήμου Μεγαρέων Αττικής, απόφ. 614/2011 δημ. συμ. Δήμου Λαμιαίων). Από τις παραπάνω επιτρεπόμενες χρήσεις της αμιγούς κατοικίας, ζήτημα μπορεί να τεθεί ως προς την έννοια των καταστημάτων που εξυπηρετούν τις καθημερινές ανάγκες των κατοίκων, δεδομένου ότι η

ενδεικτική αναφορά στο αρ 231 του ΚβΠΝ τριών μόνο κατηγοριών καταστημάτων, προφανώς και δεν καλύπτει όλα τα καταστήματα που τις εξυπηρετούν. Η έννοια της καθημερινής ανάγκης είναι μια αόριστη νομική έννοια η εξειδίκευση της οποίας επαφίεται στη διοίκηση η οποία αποκτά έτσι μια μορφή διακριτικής ευχέρειας, όχι όμως με την έννοια της επιλογής ανάμεσα από περισσότερες εξίσου νόμιμες λύσεις. Η κρίση λοιπόν περί του αν ένα κατάστημα εξυπηρετεί ή όχι τις καθημερινές ανάγκες των κατοίκων μιας περιοχής, ανήκει στο Δήμο και δη στο όργανο που είναι αρμόδιο γι αυτό. Ωστόσο επειδή δημιουργείται προηγούμενο, ενδείκνυται η παραπομπή του θέματος στο Δημοτικό Συμβούλιο (η σχετική απόφαση παράγει κανονιστικού χαρακτήρα αποτελέσματα). Σε κάθε περίπτωση δυο είναι τα κομβικά σημεία απ' όπου κι αν προέλθει η απόφαση: Πρώτον, να γίνεται σαφής εννοιολογικός προσδιορισμός του τι εννοούμε "ανάγκη". Κάθε κατάστημα καλύπτει μεν κάποιες ανάγκες των καταναλωτών, ωστόσο η ενδεικτική απαρίθμηση των καταστημάτων "ανάγκης" που υπάρχει στο αρ 231 του ΚβΠΝ αφορά σε πρώτη φάση αυτά που καλύπτουν "επιτακτικές ανάγκες", "ανάγκη" η οποία πρέπει κάθε φορά να προσδιορίζεται και να αιτιολογείται επακριβώς αν ικανοποιείται από το αίτημα ίδρυσης του όποιου ΚΥΕ κάθε φορά έρχεται προς ικανοποίηση στους Δήμους. Και δεύτερον, αν αυτή η ανάγκη είναι "καθημερινή" με την έννοια ότι τα είδη του καταστήματος ή οι υπηρεσίες που προσφέρει ένα ΚΥΕ, είναι άκρως απαραίτητα και με πολύ μεγάλη συχνότητα στους κατοίκους, γεγονός που φυσικά δεν συνέβη στην επίμαχη απόφαση του συμβουλίου της τοπικής κοινότητας Δράμας, η οποία δεν προσδιόρισε κανένα από τα δυο ανωτέρω στοιχεία (ούτε αν ο παιδότοπος καλύπτει μια ανάγκη των κατοίκων- γονιών της περιοχής εκείνης, ούτε αν η ανάγκη αυτή είναι επιτακτική). Παρέβλεψε δε πλήρως ή αποσιώπησε, δεν εκμεταλλεύτηκε την διακριτική ευχέρεια που της δίνει η σχετική ΠΟΛ του υπουργείου εσωτερικών, να προσδιορίσει επακριβώς το είδος, τον χαρακτήρα του εμπορικού καταστήματος αναφορικά με την φύση των παρεχόμενων υπηρεσιών απ αυτό, την έκδοση άδειας λειτουργίας του οποίου αιτήθηκε η

καταγγέλουσα- αναφερόμενη. Εδώ πρέπει να τονιστεί επίσης, πως κυρίαρχο στοιχείο και μορφή παρεχόμενης υπηρεσίας σε ένα ΚΥΕ σαν αυτό την ίδρυση του οποίου επιδιώκει η καταγγέλουσα -αναφερόμενη, είναι ο “Παιδότοπος” αυτός καθ’ αυτός, ο χώρος δηλαδή παραμονής και ενασχόλησης μικρών παιδιών με κάθε μορφής επιτρεπόμενο παιχνίδι, κι όχι “ο Παιδότοπος- χώρος συνάθροισης” και ενηλίκων, κομμάτι- παρεχόμενη υπηρεσία που θα λειτουργούσε αποκλειστικά και μόνο επιβοηθητικά-συμπληρωματικά, αφού εκ των πραγμάτων οι γονείς θα συνοδεύουν τα παιδιά τους. Άλλωστε από τον κτιριοδομικό κανονισμό ΥΑ 3046/304/1989 αρ 3 παρ 1Γ, για να θεωρηθεί ένας χώρος ως “συνάθροισης κοινού” θα πρέπει να φιλοξενεί τουλάχιστον 50 άτομα και πάνω. Σ αυτήν την περίπτωση θα μιλούσαμε ξεκάθαρα για δυνατότητα εγκατάστασης μόνο σε περιοχές γενικής χρήσης. Από τα διδάγματα της κοινής πείρας κι εμπειρίας δύσκολα ένας “Παιδότοπος” εγκατεστημένος σε περικλειστο κτίριο θα φιλοξενούσε αυτόν τον αριθμό θαμώνων, γεγονός άλλωστε που δεν προκύπτει ούτε από το αίτημα της αιτούσας το οποίο και απορρίφθηκε ή τουλάχιστον δεν φάνηκε να λήφθηκε υπ όψιν.

Είναι πάντως δυνατή η με κανονιστική απόφαση ρύθμιση του ζητήματος, οπότε κατά τον προέλεγχο πρέπει να ερευνάται από τις αρμόδιες υπηρεσίες και τις οικείες επιτροπές, η συμφωνία του υπό ίδρυση καταστήματος, του χαρακτήρα και της φύσης του, με την κανονιστική απόφαση. Σε τέτοιες περιπτώσεις και με δεδομένη την διακριτική ευχέρεια των αρμοδίων οργάνων, εύκολα αυτά θα κατέληγαν σε θετική υπέρ του διοικουμένου κρίση υπό τις προϋποθέσεις που αναλυτικά εκτέθηκαν ανωτέρω. Εν κατακλείδι, μόνο με την διακριτική ευχέρεια των ΕΠΙ ΠΟΙ ΖΩΗΣ “να προσδιορίζουν χρήσεις”, μπορεί να γίνεται ένταξη εμπορικών καταστημάτων σε περιοχές αμιγούς κατοικίας, ως αναγκαίων για την διαβίωση των κατοίκων. Υπάρχει άλλωστε και σχετική ΚΥΑ γι αυτό. Οπότε έτσι θα “λύνονταν και τα χέρια” του όποιου τοπικού συμβουλίου και θα δινε κατά προέκταση την προέγκριση ίδρυσης ΚΥΕ και σ αυτές τις επιχειρήσεις

που δεν προσδιορίζονται επακριβώς εννοιολογικά στο νόμο.

Διεύθυνση Καθαριότητας και Ανακύκλωσης (1)

Η καταγγέλουσα πλευρά με την καταγγελία-αναφορά της ισχυρίζεται ότι στην οδό Πραξιτέλους αρ 6 στην πόλη της Δράμας, οι υπάλληλοι αποκομιδής απορριμμάτων, μετέφεραν αυθαίρετα τον πράσινο κάδο οικιακών απορριμμάτων που υπήρχε από συγκεκριμένο και οριοθετημένο σημείο, σε διαφορετικό και συγκεκριμένα στην διασταύρωση με την οδό Κασσάνδρου, όπου και υπήρχαν ήδη άλλοι δυο πράσινοι κάδοι. Το γεγονός αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μην εξυπηρετούνται οι κάτοικοι της περιοχής απ' όπου μετακινήθηκε ο πράσινος κάδος (έμεινε μόνο ο μπλε της ανακύκλωσης), και να περισσεύουν πια οι πράσινοι, για τους κατοίκους της περιοχής όπου μετακινήθηκε ο επίμαχος κάδος (τρεις πράσινοι κάδοι σε ένα σημείο, ενώ κανένας σε άλλο). Το πρόβλημα δε είναι άκρως οξυμένο για την περιοχή απομάκρυνσης του πράσινου κάδου, καθώς αυτός εξυπηρετούσε υπερήλικες αλλά και πολίτες με σωματικές αναπηρίες.

Η αρμόδια υπηρεσία απαντώντας στο σχετικό έγγραφο του ΣΔΕ προς αυτήν, χωρίς να τοποθετηθεί σε κανένα από τα ερωτήματα που της τέθηκαν, εν τούτοις, προχώρησε ένα βήμα παραπάνω, στη λύση ουσιαστικά του προβλήματος που ανέκυψε, με την επαναφορά του κάδου στο αρχικό του σημείο τοποθέτησης, αρκούμενη στην ενημέρωση του ΣΔΕ για την επιδιωχθείσα λύση, η οποία και τελικά επετεύχθη.

Παρόλα αυτά τονίστηκε προς την οικία υπηρεσία πως η τοποθέτηση αλλά και η μετακίνηση των κάδων απορριμμάτων πρέπει να διέπεται από κανόνες. Συγκεκριμένα πρέπει να είναι έτσι τοποθετημένοι ώστε: να επιτυγχάνεται η μέγιστη δυνατή οικονομία στην μετακίνηση των οχημάτων αποκομιδής (κλιματικά οφέλη, μείωση εξόδων), να επιτυγχάνεται η μέγιστη δυνατή ασφάλεια των κατοίκων-δημοτών αλλά και των οχημάτων, να προστατεύονται οι αρχαιολογικές ζώνες αλλά και οι ζώνες αστικού

ενδιαφέροντος, να ενοχλούνται όσον τον δυνατόν λιγότερο οι πολίτες, να χωροθετούνται με βάση την πυκνότητα των κατοίκων άρα αναλογικά και με βάση την προσδοκόμενη ποσότητα απορριμμάτων ανά περιοχή, ενώ πρέπει να προβαίνει σε αλλαγή της θέσης τους λόγω πχ όχλησης των κατοίκων, με βάση τα είδη των καταστημάτων επί των οδών που μπορεί να μεταβάλλεται η φύση τους, με βάση το μέγεθος των πολυκατοικιών και την αναμενόμενη ύπαρξη απορριμμάτων κοκ.

Διεύθυνση Κοινωνικής Προστασίας Παιδείας και Πολιτισμού (1)

Η καταγγέλουσα πλευρά με την καταγγελία-αναφορά της ισχυρίζεται ότι ο καταγγέλων - αναφερόμενος έπεσε θύμα δαγκώματος από μαύρο σκύλο αγνώστου ταυτότητας και κατόχου (αδέσποτο), στην περιοχή του κολυμβητηρίου Δράμας, ενώ την ίδια δε ημέρα και περί ώρας 17:00 μετέβη στο Γενικό Νοσοκομείο Δράμας όπου και του παρασχέθηκαν οι πρώτες βοήθειες.

Σύμφωνα με έγγραφο της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής της ΠΕΔράμας, και κατόπιν των ερωτημάτων που τέθηκαν από το γραφείο του ΣΔΕ του ΔΔ, το συγκεκριμένο τμήμα στα πλαίσια του εφαρμοζόμενου Προγράμματος Επιτήρησης της λύσσας, προχώρησε στην δειγματοληψία και αποστολή δειγμάτων εγκεφάλων και αιμοδειγμάτων από άγρια και κατοικίδια θηλαστικά της περιοχής αρμοδιότητάς του, στο Εθνικό Εργαστήριο Αναφοράς για τη λύσσα των ζώων, του Κέντρου Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Αθηνών, των οποίων τα δείγματα ήταν **ΟΛΑ** αρνητικά. Επίσης η εν λόγω υπηρεσία βρίσκεται σε συνεχή επικοινωνία και επαφή με τους ιδιώτες κτηνιάτρους που δραστηριοποιούνται εντός των ορίων της αρμοδιότητάς της, αλλά και με τους αρμόδιους φορείς του ΔΔράμας, προκειμένου να ενημερώνεται για τους αντιλυσσικούς εμβολιασμούς που πραγματοποιούν κατ'έτος. Επίσης δεν παραλείπεται να γίνεται ρίψη εμβολίων – δολωμάτων από αέρος για τον εμβολιασμό των κόκκινων αλεπούδων, ως ένα επιπλέον μέσο

βιολογικού φραγμού του ιού της λύσσας, σ όλην την έκταση της ΠΕ Δράμας. Κρούσμα λύσσας με βάση το αρχείο που διατηρεί η εν λόγω υπηρεσία, **ΔΕΝ** εντοπίστηκε εντός της περιοχής αρμοδιότητάς της (τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια). Μοναδικό καταγεγραμμένο κρούσμα λύσσας είναι αυτό, στον Δήμο Εμμ. Παπά Σερρών, το καλοκαίρι του 2013.

Επίσης σύμφωνα με έγγραφο του Αυτοτελούς Τμήματος Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης του Δήμου Δράμας, και κατόπιν των ερωτημάτων που έθεσε ο ΣΔΕ του ΔΔ, ο ΔΔ εκπληρώνοντας τις υποχρεώσεις του αναφορικά με την διαχείριση των αδέσποτων ζώων συντροφιάς, όπως επιβάλλεται και από τον νόμο: α) συμβλήθηκε με την ΟΕ με την επωνυμία “Βουσχανετζής Δ, Παναγιωτίδου Α, Τσοκαταρίδης Ι”, προκειμένου να υλοποιηθεί από αυτήν, ό,τι προβλέπεται αναφορικά με την εξέταση και την επίβλεψη των αδέσποτων ζώων, β) συστήθηκε και η προβλεπόμενη από τον νόμο πενταμελής επιτροπή που θα παρακολουθεί το πρόγραμμα διαχείρισης αδέσποτων ζώων συντροφιάς καθώς και η ειδική επιστημονική επιτροπή, και γ) από το 2007 λειτουργεί στον ΔΔ καταφύγιο αδέσποτων ζώων. Παράλληλα επισημάνθηκε ότι είναι δύσκολη η πλήρης καταγραφή όλων των αδέσποτων ζώων που κινούνται εντός των ορίων της αρμοδιότητάς του, καθώς αυτά περιφέρονται ελεύθερα, επηρεαζόμενα από την συμπεριφορά των ανθρώπων και τα ένστικτα επιβίωσής τους. Η συνδρομή των πολιτών είναι επίσης απαραίτητη στην ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των αδέσποτων ζώων συντροφιάς που έτυχε να προκαλέσουν κάποιο πρόβλημα, ενώ στην περιοχή του ΔΔ δεν δραστηριοποιείται εκπαιδευτής σκύλων που να ανήκει σε αναγνωρισμένο σωματείο εκπαιδευτών σκύλων, προκειμένου αυτός να συνδράμει με τις γνώσεις και την εμπειρία του τις αρμόδιες υπηρεσίες, στις περιπτώσεις επιθετικής συμπεριφοράς ενός ζώου και στον τρόπο χειρισμού ανάλογων περιπτώσεων.

Σύμφωνα με την παρ 1 του αρθ 8 “Αποτελέσματα - Μέτρα” της ΚΥΑ 331/10301/2013, ΦΕΚ 198/5-2-2013, αναφερόμενης στο πρόγραμμα επιτήρησης και καταπολέμησης της λύσσας στην Ελλάδα, ορίζεται ότι στην

περίπτωση αδέσποτων σκύλων ή γατών, η σύλληψή τους από εξουσιοδοτημένο και εκπαιδευμένο για το σκοπό αυτό προσωπικό, η κλινική τους εξέταση και η απομόνωσή τους για χρονικό διάστημα 15 τουλάχιστον ημερών, υπό την καθημερινή επίβλεψη ιδιώτη ή δημόσιου κτηνιάτρου, πραγματοποιούνται σε συνεργασία με τα ζωοφιλικά σωματεία ή τις οικείες δημοτικές αρχές. Σε αντίθετη περίπτωση αυτά θανατώνονται με ευθανασία σε συνεργασία με την οικεία δημοτική αρχή, ύστερα από απόφαση του Διευθυντή Κτηνιατρικής της Περιφέρειας και αφού αιτιολογηθούν λεπτομερώς οι λόγοι της θανάτωσης. Εάν μετά το πέρας του παραπάνω χρονικού διαστήματος, τα ζώα δεν εμφανίσουν συμπτώματα λύσσας, επανεκτιμώνται στον χώρο διαβίωσής τους σύμφωνα με την υφιστάμενη εθνική νομοθεσία.

Το αποτέλεσμα της έρευνας κατέδειξε πως από την Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής της ΠΕ Δράμας, το Πρόγραμμα Επιτήρησης της λύσσας με βάση τις σχετικές υπουργικές αποφάσεις των Υπουργών Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, έτυχε πλήρους εφαρμογής και επιτυχίας καθόσον, σε όλους του δειγματοληπτικούς ελέγχους που πραγματοποίησε εντός των ορίων αρμοδιότητάς της **ουδέν** ύποπτο ανευρέθη. Παράλληλα βρίσκεται σε συνεχή συνεργασία με τους ιδιώτες κτηνιάτρους που δραστηριοποιούνται στην περιοχή, ενώ λαμβάνει και μέτρα επιπλέον φραγμού των επικίνδυνων ιών. Στο αρχείο της δε, δεν απαντάται κρούσμα λύσσας, παρά μόνο ένα, αυτό στον Δήμο Εμμ Παπά, στην ΠΕ Σερρών.

Επίσης το Αυτοτελές Τμήμα Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης του ΔΔ, σε συνέχεια των ερωτημάτων που του τέθηκαν, τόνισε πως ο ΔΔ στα πλαίσια των επιβαλλόμενων από τον νόμο υποχρεώσεων του, έχει συμβληθεί με ιδιωτική εταιρεία κτηνιάτρων προκειμένου να ανταποκριθεί στις επιταγές του νόμου αναφορικά με την εν γένει διαχείριση των αδέσποτων ζώων συντροφιάς, ενώ οι οικείες επιτροπές (πενταμελής και ειδική επιστημονική) έχουν ήδη συσταθεί και λειτουργούν. Το καταφύγιο αδέσποτων ζώων λειτουργεί επίσης, ενώ ακολουθούνται όλα τα προβλεπόμενα μέτρα σε

περιπτώσεις όπως η καταγγελλόμενη (σύλληψη, φύλαξη, έλεγχος, επαναπροώθηση).

Συμπερασματικά θα λέγαμε πως από το σύνολο της αλληλογραφίας με τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες αλλά και την εν γένει έρευνα του ΣΔΕ, σε επίπεδο πρόληψης έχουν ληφθεί όλα τα απαραίτητα και ενδεδειγμένα μέτρα, με βάση τα οποία θα προστατεύονταν επαρκώς οι πολίτες (λειτουργία κτηνιατρείου, λειτουργία καταφυγίου, συνεργασία με ιδιώτη φορέα που υλοποιεί τα προγράμματα προστασίας, εμβολιασμοί, αποστολή δειγμάτων στα ειδικά κέντρα, επιπλέον εμβολιασμοί και στον πληθυσμό των αλεπούδων ως επιπλέον μέσο “βιολογικού μπλοκαρίσματος” της εξάπλωσης επικίνδυνων ιών κοκ).

Σε επίπεδο δε καταστολής, δεδομένης της απαγόρευσης θανάτωσής τους για λόγους παρά μόνο επικινδυνότητας της δημόσιας υγείας, ο αριθμός τους και γενικότερα η ταυτοποίησή τους, καθίσταται δύσκολο να προσδιοριστεί επακριβώς. Παρ’ όλο που είναι δύσκολο οι υπεύθυνοι να γνωρίζουν ανά πάσα στιγμή, πόσα και ποια, αδέσποτα ζώα συντροφιάς κυκλοφορούν στην περιοχή αρμοδιότητάς τους, αφού ο πληθυσμός τους συνεχώς μεταβάλλεται, δεδομένης της υπερπληθώρας τους στους δρόμους λόγω εγκατάλειψής τους από τους κυρίους τους, αλλά και λόγω της μεταξύ τους αναπαραγωγής, εντούτοις σε περιπτώσεις όπως η καταγγελλόμενη, το αδέσποτο ζώο περιορίζεται, ελέγχεται και επαναπροωθείται εντός των νομίμων χρονικών ορίων, εκτός αν προκύψει κάτι επιβαρυντικό. Παρόμοια πληροφόρηση για την υπό κρίση περίπτωση δεν υπήρξε. Σε κάθε περίπτωση ο πολίτης (αναφερόμενος) μπορεί να απευθυνθεί στην ιδιωτική εταιρεία κτηνιάτρων, η οποία είναι επιφορτισμένη με τον έλεγχο, την επίβλεψη και την επαναπροώθηση του επίμαχου ζώου και να αναζητήσει από αυτήν τα αποτελέσματα των ερευνών που αυτή δεξήγαγε, στα πλαίσια των ανατεθειμένων σ αυτήν υποχρεώσεων.

Ακόμη επισημαίνεται ότι, σε περίπτωση που ο πολίτης - αναφερόμενος – διοικούμενος, δεν παραμείνει ικανοποιημένος είτε από την τοποθέτηση των

υπηρεσιών ως προς τις δράσεις τους, είτε από την πορεία της υγείας του, μπορεί να κινηθεί νομικά (αστικά και ποινικά) κατά παντός κατά την γνώμη του υπευθύνου, για την ταλαιπωρία την οποία αδιακαίολόγητα υπέστη.

V. Ειδικές Προτάσεις 2015

Ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης, όταν διαπιστώνει σημαντικά προβλήματα κακοδιοίκησης, είναι αρμόδιος να διατυπώνει Ειδικές Προτάσεις για την βελτίωση της δημοτικής αρχής και των σχέσεων της με το κοινό. Οι Ειδικές Προτάσεις υποβάλλονται προς τον κ. Δήμαρχο και κοινοποιούνται στον Γενικό Γραμματέα του Δήμου (αν υπάρχει) και στο Δημοτικό Συμβούλιο, ενώ αναρτώνται υποχρεωτικά στην ιστοσελίδα του ΔΔ. Από τον Απρίλιο του 2015 έως το τέλος του έτους, ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης συνέταξε τρεις Ειδικές Προτάσεις, οι οποίες είναι αναρτημένες στην ιστοσελίδα του Δήμου Δράμας.

1) Τροποποίηση Ρυμοτομικού σχεδίου πόλεως Δράμας

Σχετικές διατάξεις: ΠΔ 14/1999, ν 2831/2000, ν 4067/2012, ν 4315/2014, ν 1577/1985, νδ 17-7-1923, δ 3-4-1929 (ΓΟΚ 1929), ΕΓΚ 84 /2000 ΥΠΕΧΩΔΕ

Η παρούσα Ειδική Πρόταση αφορά τα προβλήματα που προκύπτουν από τις υπηρεσίες και τα όργανα διοίκησης του Δήμου Δράμας (αιρετά και μη), επ ευκαιρία κατάθεσης αίτησης για χορήγηση άδειας λειτουργίας και εγκατάστασης ΚΥΕ, σε περιοχή όπου οι χρήσεις κατοικίας και γης είναι αμιγείς. Οι διαδικασίες που αφορούν λοιπόν την χορήγηση άδειας λειτουργίας ΚΥΕ κρίνεται ότι θα αποτελέσουν συνήθη λόγο υποβολής παραπόνου-διαμαρτυρίας προς τον Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης.

Ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης διαπίστωσε ότι στην προκείμενη περίπτωση που διαμεσολάβησε, (Διαμεσολάβηση 1/2015) ώστε

να επιλυθεί το ανωτέρω πρόβλημα αλλά και σε άλλες συγκεκριμένες περιπτώσεις που υπέπεσαν στην αντίληψή του και που βάσιμα θα ακολουθήσουν, ότι όταν οι πολίτες υπέβαλαν αυτοτελώς αιτήματα σε αυτή την κατεύθυνση (προσπάθεια έκδοσης άδειας και λειτουργίας Καταστήματος Υγειονομικού Ενδιαφέροντος σε περιοχές όπου οι χρήσεις γης είναι αυτές της αμιγούς κατοικίας), οι ανωτέρω προσπάθειες δεν ευοδόθηκαν από τις υπηρεσίες, στα πλαίσια του ασφικτικού αλλά και αναχρονιστικού πλαισίου που αυτές λειτουργούν αναφορικά με το θέμα των χρήσεων γης και ποιες δραστηριότητες επιτρέπεται να ασκούνται σε συγκεκριμένες περιοχές και ποιες όχι. Η δυστοκία των υπηρεσιών του Δήμου αλλά και οι άνευ επαρκούς αιτιολογίας αποφάσεις των αιρετών του οργάνων να επιλύσουν το θέμα, έχει διαταράξει την σχέση του κοινού με την δημοτική διοίκηση. Ενόψει των παραπάνω, ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης είναι υποχρεωμένος, καθώς διαπιστώνει σημαντικό πρόβλημα στην άσκηση εξουσίας εκ μέρους της Διοίκησης, λόγω και του υπάρχοντος νομοθετικού κενού ή παράλειψης, να προτείνει στον κ. Δήμαρχο έναν θεσμικό τρόπο επίλυσης, ο οποίος καταγράφεται παρακάτω, ώστε να περιορίζονται οι εκκρεμότητες και να δίνεται σε εύλογο και νόμιμο χρόνο μια οριστική, δημοκρατικά νομιμοποιημένη, αιτιολογημένη και διαφανής απάντηση- λύση από τον Δήμο στους ενδιαφερομένους, αναφορικά με το ζήτημα που προεκτέθηκε.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης προτείνει προς τον κ. Δήμαρχο την τροποποίηση του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου της πόλης.

Η πρωτοβουλία για την κίνηση της διαδικασίας ανήκει κατά κανόνα στον οικείο δήμο ή κοινότητα, μπορεί, όμως, να προέλθει και από το όργανο που εκδίδει την τελική πράξη για την έγκριση της τροποποίησης του σχεδίου (από το Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας ή τον αρμόδιο Υπουργό). Επίσης μπορεί να κατατεθεί και αίτηση από οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο πολίτη -διοικούμενο που θα ζητά μια πολεοδομική ρύθμιση. Το βασικό νομοθέτημα για τις

τροποποιήσεις των σχεδίων πόλεων είναι το Ν. Δ/γμα της 17.7.1923 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του κεφ. ΙΙ του από 3.4.1929 Δ/τος (ΓΟΚ/1929) που διατηρήθηκαν σε ισχύ με το άρθρο 31 παρ. 3 του Ν. 1577/1985.

Ο Δήμος πρέπει να λάβει απόφαση με την οποία θα δικαιολογεί την προτεινόμενη πολεοδομική ρύθμιση. Εν κατακλείδι: Στην πράξη κατατίθεται αίτημα από κάποιον διοικούμενο, εννοείται με την συνδρομή ειδικού (μηχανικού) πλήρως αιτιολογημένο, για ποιο λόγο ζητείται η συγκεκριμένη τροποποίηση. Για να γίνει δεκτή μια τροποποίηση ρυμοτομικού σχεδίου και να αλλάξουν οι χρήσεις, οι αιτιολογήσεις πρέπει πάνω απ' όλα να αποβλέπουν στην ικανοποίηση πολεοδομικών κριτηρίων (πχ να φαρδαίνει ένας δρόμος γιατί είναι στενός και όχι εύχρητος). Η Διεύθυνση Πολεοδομίας αφού παραλάβει ένα αίτημα ή και αυτοβούλως, καταθέτει πρόταση στο Δημ Συμβούλιο υπέρ ή κατά, αν ενεργεί κατόπιν αιτήματος, και το Δημ Συμβούλιο γνωμοδοτεί. Στη συνέχεια ή αναρτάται ή δημοσιεύεται ανάλογα με το εύρος της και κοινοποιείται στους ενδιαφερόμενους. Εξετάζονται οι ενστάσεις και στην συνέχεια εισάγεται στο ΣΥΠΟΘΑ το οποίο και γνωμοδοτεί και μετά ακολουθεί νομοθετική ρύθμιση. Δια της παρούσης ζητείται από τον κ. Δήμαρχο να προκαλέσει δια των οικείων φορέων και οργάνων, και να κινήσει κάθε νόμιμη διαδικασία προκειμένου να τροποποιηθεί όπου απαιτείται ή όπου τέλος πάντων ζητηθεί, το εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο της πόλης. Αυτό κρίνεται αναγκαίο, καθώς, επ' ευκαιρία της αίτησης καταγγελίας αναφοράς πολίτη του οποίου το αίτημα περί χορήγησης προέγκρισης άδειας ΚΥΕ απορρίφθηκε απο το οικείο τοπικό συμβούλιο, διαβλέπεται να προκύπτουν στο μέλλον πλήθος παρόμοιων προβλημάτων, αφού οι σύγχρονες ανάγκες διαβίωσης των κατοίκων των πόλεων έχουν εξελιχθεί πλήρως και πολλαπλασιαστεί, χωρίς ταυτόχρονα να εξελίσσεται και να τροποποιείται το οικείο νομοθετικό πλαίσιο επί της βάσεως του οποίου εξετάζεται κάθε φορά η χορήγηση αδειών ΚΥΕ όπως εν προκειμένω, δεδομένου ότι αυτή εξαρτάται και σχετίζεται με τις χρήσεις γης- κατοικιών, όπως αυτές έχουν καθοριστεί προ ετών. Απαιτείται λοιπόν να αναληφθεί πρωτοβουλία από όλους τους

εμπλεκόμενους φορείς (Δήμος, Διεύθυνση Δόμησης κτλ) προκειμένου η Διοίκηση δια των απαραίτητων νομοθετικών παρεμβάσεων που θα προκαλέσει, να δημιουργήσει ένα πιο φιλικό και πιο οικείο επίπεδο συνεργασίας με τους πολίτες, επίπεδο που σήμερα λόγω της έλλειψης παρόμοιων πρωτοβουλιών στο παρελθόν παραμένει τελματωμένο, τουλάχιστον αναφορικά με το συγκεκριμένο θέμα.

Η υπηρεσία τοποθετούμενη επί της παραπάνω ειδικής πρότασης επεσήμανε όντως την ανάγκη για τροποποιήσεις στο σχέδιο της πόλης και πως προτιμότερο είναι να γίνει σύνταξη νέου γενικού πολεοδομικού σχεδίου για την πόλη της Δράμας κι όχι απλά εντοπισμένες τροποποιήσεις χρήσεων γης οι οποίες δεν θα γίνονταν ούτως ή άλλως σε συντομότερο διάστημα. Επίσης διευκρίνισε πως αν και το ΔΣ με απόφασή του από το 2014 ξεκίνησε την διαδικασία σύνταξης του νέου πολεοδομικού σχεδίου της πόλης, λόγω της αλλαγής της νομοθεσίας ματαιώθηκε από το ΔΣ ο διαγωνισμός για την εκπόνηση της σχετικής μελέτης, ενώ εκκρεμεί η επαναπροκήρυξη της σχετικής μελέτης κατόπιν της ολοκλήρωσης των απαραίτητων νομοθετικών ρυθμίσεων που προβλέπονται.

2) Επίθεση σε πολίτη από αδέσποτο ζώο (σκύλο)

Σχετικές διατάξεις: ν 4039/2012, 4235/2014, ν 604/1977, ΠΔ 463/1978, ν 2017/1992, ΚΥΑ 331/10301 ΦΕΚ 198Β/2013, ν 1385/1983, ν 2204/1994

Η παρούσα Ειδική Πρόταση αφορά τις επιφυλάξεις και τους φόβους που προκύπτουν για τους πολίτες σε περίπτωση επίθεσης από αδέσποτο ζώο σε σχέση με την ορθή ή όχι λειτουργία των υπηρεσιών και των οργάνων διοίκησης του Δήμου Δράμας, επ ευκαιρία κατάθεσης παραπόνου αναφορικά με τα μέτρα πρόληψης και αντιμετώπισης- καταστολής περιστατικών, που σχετίζονται με επιθέσεις αδέσποτων ζώων συντροφιάς σε ανυποψίαστο άνθρωπο όπως τα παραπάνω διατυπώθηκαν στην με αρ 4/2015

Διαμεσολάβηση.

Στόχος της παρούσας πρότασης είναι η πιστή τήρηση του θεσμικού πλαισίου αναφορικά με τα αδέσποτα ζώα συντροφιάς, η φιλική-οικεία πολιτική του Δήμου απέναντι σ αυτήν την κατηγορία ζώων, η έμφαση στην προστασία των πολιτών και γενικότερα στην αναβάθμιση της ποιότητας της δημόσιας υγείας, η δημιουργία χώρων υποδοχής και παραμονής αυτών των ζώων, ο ευπρεπισμός και καθαρισμός των κοινόχρηστων χώρων που κατά κύριο λόγο αποτελούν τους χώρους συνάθροισής τους, η επιβολή κυρώσεων σε κάθε παραβάτη της κείμενης νομοθεσίας σε σχέση με τα αδέσποτα, είτε αυτών που τα εγκαταλείπουν άκριτα, είτε αυτών που τα εκδιώκουν αλόγιστα.

Με βάση τις παρατηρήσεις της διεύθυνσης επιστημονικών μελετών του τμήματος νομοτεχνικής επεξεργασίας σχεδίων και προτάσεων νόμων της Βουλής τονίστηκε πως, σκοπός του νσχ του 4039/2012, είναι η μεταρρύθμιση του ισχύοντος νομικού πλαισίου που αφορά στα δεσποζόμενα και τα αδέσποτα ζώα συντροφιάς, από το ρυθμιστικό πεδίο του οποίου διέλαθε, ένα οργανωμένο σύστημα σήμανσης και καταγραφής τους, καθώς και η αποτελεσματική αντιμετώπιση των θεμάτων καλής μεταχείρισης και ευζωίας των ζώων. Στο πλαίσιο αυτό, επιχειρείται η οργάνωση ενός σύγχρονου και συνεκτικού ρυθμιστικού πλαισίου προστασίας, ευζωίας και καλής μεταχείρισης των δεσποζόμενων και των αδέσποτων ζώων συντροφιάς. Μεταξύ των βασικών καινοτομιών του ως άνω θεσπιζόμενου πλαισίου, περιλαμβάνεται ο ορισμός της ευζωίας, ως του συνόλου των κανόνων προστασίας, καλής μεταχείρισης, κατάλληλων συνθηκών διαβίωσης, ιατρικής περίθαλψης και άσκησης των ζώων συντροφιάς.

Δείγμα λοιπόν νομικού πολιτισμού θεωρείται πια ότι το Σύνταγμα των Ελλήνων προστατεύει το φυσικό περιβάλλον και ότι με νόμο του Ελληνικού Κοινοβουλίου κυρώθηκε η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των ζώων συντροφιάς.

Δεδομένου λοιπόν ότι στον Δήμο μας λειτουργεί καταφύγιο αδέσποτων ζώων και τουλάχιστον σε μια πρώτη φάση εκπληρώνονται οι υποχρεώσεις

του Δήμου αναφορικά με τις υποδομές για την περίθαλψή τους, ενώ παράλληλα συμβάλλεται και με ιδιώτες κτηνιάτρους για μια πιο ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του φαινομένου, απαιτείται να στοχεύει η πολιτική της (της εκάστοτε δημοτικής αρχής) στον σταδιακό περιορισμό του αριθμού του αριθμού τους, ο οποίος θα επιτευχθεί με ένα πιο οργανωμένο σύστημα ελέγχου που θα περιλαμβάνει αρχικά τον εντοπισμό τους, στην συνέχεια την καταγραφή και την σήμανσή τους, τον αυστηρό έλεγχο της υγείας τους, το ενδεχόμενο να “υιοθετηθούν” ή να επιστραφούν στους αρχικούς τους ιδιοκτήτες αλλά και την στείρωσή τους. Σημαντική επίσης παράμετρος μετριασμού του φαινομένου θα αποτελούσε η επιβολή των προβλεπόμενων διοικητικών κυρώσεων όπως αυτές καταγράφονται στην σχετική κείμενη νομοθεσία. Καθοριστικό προς την κατεύθυνση αυτή και την επίτευξη των παραπάνω στόχων, θα ήταν η συγκρότηση ειδικών συνεργείων από όλες τις συναρμόδιες υπηρεσίες, προκειμένου να περισυλλέγονται τα αδέσποτα ζώα, να αιχμαλωτίζονται προσωρινά και να ελέγχονται από κτηνίατρο. Σε κατάλληλους χώρους ειδικά διαμορφωμένους θα τους παρέχεται κάθε δυνατή φροντίδα και σίτιση για κάποιες μέρες, θα αποθεραπεύονται αν είναι άρρωστα, θα στερώνονται για να μην πολλαπλασιάζονται αλόγιστα, θα σημαίνονται ηλεκτρονικά και θα καταγράφονται σε μια ηλεκτρονική βάση δεδομένων με κάθε χαρακτηριστικό τους, ούτως ώστε να γνωρίζουν οι υπηρεσίες ανά πάσα στιγμή την ταυτότητα του κάθε αδέσποτου. Σε περιπτώσεις δε που θα διαπιστώνεται ότι παρά την θεραπεία τους δεν βελτιώνεται η κλινική εικόνα της υγείας τους, ενώ αν κρίνεται ότι είναι και επικίνδυνα ή υπερήλικα με ουσιαστικά δρομολογημένη την κατάληξη της ζωής τους, τότε θα υποβάλλονται σε ευθανασία. Επίσης πρέπει να καλλιεργηθεί στα πλαίσια περιορισμού του φαινομένου των αδέσποτων ζώων συντροφιάς, ο θεσμός της “υιοθεσίας” τους, πάντα βέβαια για τα υγιή εξ αυτών, είτε από ιδιώτες είτε από φιλοζωικά σωματεία. Για τον σκοπό αυτό μπορεί να δημιουργηθεί στην ιστοσελίδα του ΔΔ, ειδική παράμετρος, στην οποία θα καταγράφονται όλα εκείνα τα ζώα που πληρούν

τις κατάλληλες προϋποθέσεις υιοθεσίας και είναι σε γνώση των υπευθύνων, (καταγράφηκαν, ελέγχθηκαν, αποπαρασιτώθηκαν, εμβολιάστηκαν, στείρωθηκαν κτλ). Επιπλέον κίνητρο προς την καλλιέργεια της παραπάνω κατεύθυνσης θα ήταν και η παροχή μέρους της τροφής αυτών από τον Δήμο προς τους επίδοξους “γονείς”, είτε μέσω δωρεών και προσφορών από εμπόρους, είτε από ίδια κονδύλια του Δήμου, αν και εφόσον αυτά βέβαια μπορούν να εξασφαλιστούν. Ακόμα πολύ σημαντικό κρίνεται παράλληλα με την αιχμαλωσία και καταγραφή των αδέσποτων ζώων που θα συντελείται σε πρώτη φάση, να γίνεται και μια προσπάθεια ανεύρεσης του κατόχου τους, καθόσον τα περισσότερα από αυτά είναι εγκαταλελειμμένα, δεδομένης και της προχωρημένης ηλικίας τους κι όχι νεαρά που αναπαράχθηκαν ελεύθερα, να του επιστρέφονται και να επιβάλλονται και οι προβλεπόμενες κυρώσεις.

Εν κατακλείδει λοιπόν θα λέγαμε ότι θα έπρεπε ο Δήμος να ξεκινήσει ένα πρόγραμμα το οποίο θα αφορά: α) την ενημέρωση για τις ποινές που προβλέπει ο ν 4039/2012 σε περίπτωση αδικημάτων αλλά και τα διοικητικά πρόστιμα σε περιπτώσεις παραβάσεων, β) την πληροφόρηση των κατόχων ζώων αναφορικά με την υποχρέωσή τους ηλεκτρονικής καταγραφής των ζώων που έχουν στην κατοχή τους, γ) την διεύρυνση της εφαρμογής του αρ 4 παρ 3 του ν 4039/2012, που δίνει την δυνατότητα στους Δήμους να διασφαλίσουν την βιωσιμότητα και την λειτουργία των υποδομών τους με την επιβολή μέσω απόφασης του ΔΣ ανταποδοτικού τέλους ως 3€ ανά συμφαινόμενο ζώο, δ) την δημιουργία ενός αρχείου καταγραφής αδέσποτων ζώων ανά περιοχή όσο σχετικό κι αν ακούγεται αυτό, ε) την υπέρμετρη επιτήρηση ζώων που εκδηλώνουν επιθετική συμπεριφορά (όπως η καταγγελλόμενη), στ) την καλλιέργεια στην συνείδηση των πολιτών της δυνατότητας υιοθεσίας αδέσποτων ζώων συντροφιάς, ζ) την ευαισθητοποίηση των πολιτών (κυρίως μέσω των σχολείων) σε συνεργασία με φιλοζωικά σωματεία, συνείδησης ανάλογης του σεβασμού και του περιορισμού του φαινομένου των αδέσποτων ζώων, ακόμα και μέσω ενημερωτικών εκπομπών ή διανομής φυλλαδίων.

Δια της παρούσης ζητήθηκε από τον κ. Δήμαρχο να προκαλέσει δια των οικείων φορέων και οργάνων, όλη εκείνη την δράση που απαιτείται προκειμένου, είτε να τελειοποιηθούν και να εξελιχθούν αυτά που ήδη εφαρμόζονται, είτε να δημιουργηθεί μια νέα βάση δεδομένων συνθηκών και λογικής που θα οδηγήσει σε περιορισμό του φαινομένου των αδέσποτων ζώων. Αυτό κρίνεται αναγκαίο, καθώς, επ ευκαιρία της αίτησης καταγγελίας αναφοράς πολίτη του οποίου η επιφύλαξη και ο προβληματισμός έγκειται στις δράσεις των αρμοδίων φορέων, διαβλέπεται να προκύπτουν στο μέλλον πλήθος παρόμοιων προβλημάτων, αφού οι σύγχρονες οικονομικές δυσπραγίες των πολιτών, θυματοποιούν κατ' έξοχην τα ζώα συντροφιάς, που ο καθένας κατείχε με περισσή ευκολία μέχρι σήμερα .

Η υπηρεσία τοποθετούμενη επί της παραπάνω ειδικής πρότασης επεσήμανε πως εκπληρώνεται από πλευράς ΔΔ το μεγαλύτερο μέρος προτροπών της παραπάνω πρότασης, ενώ ένα άλλο τμήμα της εκφεύγει των αρμοδιοτήτων και των δυνατοτήτων του, γεγονός που θα απαιτούσε πρώτα μια σειρά νομοθετικών παρεμβάσεων για ένα τμήμα της και ανεύρεση κονδυλίων για ένα άλλο.

3) Αντιμετώπιση θεμάτων με οικονομική διάσταση, εξωδικαστική επίλυση οικονομικών διαφορών-αιτημάτων πολιτών και επιχειρήσεων με τον ΔΔ.

Σχετικές διατάξεις: αρ 1 παρ 1β του ν 339/1976, αρ 6 του ν 1080/1980, αρ 27 παρ 10 του ν 2130/1993, αρ 23 παρ 2 του ν 3756/2009, αρ 20 παρ 3 του ν 2539/1997, αρ 54 παρ 1 του ν 1416/1984, α. ν. 2520/1940, ΥΔ Υ1γ/ΓΠ/96967/2012, αρ 65, 72, 74 και 75 του ν 3852/2010, ν 3861/2010, αρ 4 ν 2690/1999, ν 4071/2012 , αρ 871 Αστικού Κώδικος, αρ 10 παρ. 1 του Συντάγματος.

Η παρούσα Ειδική Πρόταση αφορά τα προβλήματα που προκύπτουν από τις υπηρεσίες και τα όργανα διοίκησης του Δήμου Δράμας, επ ευκαιρία επαναλαμβανόμενων το τελευταίο διάστημα αιτήσεων-παραπόνων επιχειρήσεων, αναφορικά με τα επιβαλλόμενα, από τον ΔΔ, δημοτικά τέλη (κατηγοριοποίηση, επιβολή με βάση την άδεια λειτουργίας ή την πραγματική δραστηριότητα-κλάδο και τα αντίστοιχα έσοδα από αυτές).

Διαπιστώθηκε ότι στις προκείμενες περιπτώσεις (Διαμεσολαβήσεις 8,9/2015) αυθαίρετης επιβολής δημοτικών τελών και ειδικότερα όχι με βάση την δραστηριότητα και τους επιμέρους κλάδους αυτής, αλλά με βάση την άδεια της επιχείρησης, το πως τιτλοφορείται δηλ ουσιαστικά αυτή αλλά και σε άλλες συγκεκριμένες περιπτώσεις που υπέπεσαν στην αντίληψή του και που βάσιμα θ ακολουθήσουν, ότι στα πλαίσια της κατά τον νόμο επιβολής εκ μέρους του Δήμου Δράμας των σχετικών δημοτικών τελών με βάση την κείμενη νομοθεσία, η αρμόδια υπηρεσία επιβάλλει τα σχετικά δημοτικά τέλη στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται εντός της ζώνης αρμοδιότητάς της με βάση, (όπως συνάγεται από τις σχετικές επιβολές), όχι την πραγματική δραστηριότητα-κλάδο και το αντίστοιχο έσοδο που προέρχεται απ αυτήν, αλλά συλλήβδην από όλα τα έσοδα που εμφανίζει μια επιχείρηση, ανεξάρτητα από ποια δραστηριότητα προέρχονται αυτά, χωρίς να διαχωρίζει επιβαλλόμενα σε τέλη ή μη έσοδα ή χωρίς να διαχωρίζει έσοδα επιβαλλόμενα άλλα σε μικρότερο κι άλλα σε μεγαλύτερο συντελεστή ανάλογα με την κείμενη νομοθεσία.

Σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 1 περ. του ν.3852/2010 η οικονομική επιτροπή, ως συλλογικό όργανο, είναι αρμόδια να συνάπτει δικαστικό ή εξωδικαστικό συμβιβασμό ή να καταργεί δίκη με αντικείμενο διαφοράς έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ, ενώ, για υποθέσεις με υψηλότερο οικονομικό αντικείμενο, η αρμοδιότητα αυτή ανήκει στο Δημοτικό Συμβούλιο, κατόπιν εισήγησης της Οικονομικής Επιτροπής. Προϋπόθεση για την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής είναι η γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης (άρθρο 72 παρ. 2

v.3852/2010).

Σε συγκεκριμένες αιτήσεις πολιτών και επιχειρήσεων για σύναψη συμβιβασμού-εύρεση λύσης, ενώπιον είτε της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου, είτε ενώπιον του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου, καταγράφεται, ότι τα εν λόγω συλλογικά όργανα δεν έχουν λάβει αποφάσεις, διότι οι υποθέσεις ουδέποτε εισήχθησαν προς συζήτηση ενώπιόν τους. Συναφή αιτήματα για επανεξέταση των σχετικών θεμάτων ή και για εξωδικαστικό συμβιβασμό με τον Δήμο Δράμας, έχουν τελματώσει, ενώ επαφές - οχλήσεις προς την αρμόδια οικονομική υπηρεσία απέβησαν άκαρπες, καθώς αυτή ισχυρίζεται ότι “ αδυνατεί ” να μεταβάλλει την ισχύουσα πάγια πρακτική της, επικαλούμενη και σχετική νομοθεσία, η οποία όμως έχει ανατραπεί - διευκρινιστεί από το ΣΤΕ, ότι δεν ισχύει σε κάθε περίπτωση η κείμενη νομοθεσία, όπως εκτενώς αναλύθηκε στις επικαλούμενες-συναφείς διαμεσολαβήσεις. Έτσι, όμως, παρακάμπτεται η διαδικασία λήψης μιας απόφασης είτε από την Οικονομική Επιτροπή είτε από το ΔΣ και συνακόλουθα, αποτρέπονται τα αιρετά όργανα από την ενάσκηση της αρμοδιότητάς τους. Συνέπεια της αποτροπής αυτής είναι η καταστρατήγηση των εγγυήσεων διαφάνειας και λογοδοσίας που προβλέπει ο νόμος υπέρ των πολιτών. Πρόκειται για ξεκάθαρο φαινόμενο κακοδιοίκησης, καθώς η δημοτική υπηρεσία, λόγω της αρνητικής άποψής της για τη βασιμότητα του αιτήματος, αποκλείει-αποτρέπει την προσφυγή του πολίτη στην κρίση του αιρετού διοικητικού οργάνου για λήψη θετικής ή αρνητικής απόφασης. Καταγράφεται έτσι μια σοβαρή ρωγμή στην δημοκρατική και διαφανή λειτουργία του Δήμου, καθώς σε συγκεκριμένες αιτήσεις πολιτών αποκλείσθηκε η σύναψη έστω ενός εξωδικαστικού συμβιβασμού.

Διαπιστώθηκε επίσης ότι σε όλες στις περιπτώσεις που διαμεσολάβησε με αντικείμενο οικονομική διαφορά με τον Δήμο Δράμας, ουδέποτε τέθηκε ζήτημα σύναψης συμβιβασμού από την Οικονομική Επιτροπή ή το ΔΣ, ή τέλος πάντων ζήτημα αναθεώρησης κάποιας οικονομικής πρακτικής, αλλά και σε συγκεκριμένες περιπτώσεις που υπέπεσαν στην αντίληψή του ότι οι ίδιοι οι

πολίτες είτε δεν υπέβαλαν αίτηση σύναψης εξωδικαστικού συμβιβασμού, είτε απειράπησαν από παρόμοια πρόθεσή τους από την ίδια την αρμόδια υπηρεσία, δεδομένης της κάθετα αρνητικής της τοποθέτησης, με αποτέλεσμα ουδέποτε το θέμα να συζητηθεί από το συλλογικό διοικητικό όργανο. Αντιθέτως, οι αιτήσεις απαντήθηκαν από τις υπηρεσίες, χωρίς να έχουν κριθεί από την Οικονομική Επιτροπή ή το ΔΣ, οφού ουδέποτε εισήχθησαν στην ημερήσια διάταξή τους. Ωστόσο, η κρίση περί αρμοδιότητας ή μη της Οικονομικής Επιτροπής επί της υποβληθείσας αίτησης σύναψης εξωδικαστικού συμβιβασμού ή τέλος πάντων δικαιότερης ρύθμισης-επιβολής τελών, αν και εφόσον υποβληθεί, πρέπει να διατυπωθεί θεσμικά, δεσμευτικά και διαφανώς από το ίδιο το συλλογικό όργανο, αφού υποβληθεί εισήγηση από την Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών Τμήμα Εσόδων και Περιουσίας και γνωμοδότηση από το νομικό τμήμα του Δήμου, σύμφωνα με τον νόμο. Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής μπορεί να διαφοροποιείται σε σχέση με υποβληθείσα αρνητική γνωμοδότηση δικηγόρου, όπως επίσης μπορεί και να είναι απορριπτική για την αίτηση του πολίτη. Η διατύπωση απόψεων, τόσο από τις υπηρεσίες, όσο και από τον Πρόεδρο της Οικονομικής Επιτροπής, δεν αναπληρώνουν την κατά νόμο αρμοδιότητα του οργάνου να κρίνει κυριαρχικά επί του αιτήματος που έχουν υποβάλει οι πολίτες ή οι επιχειρήσεις. Από τις απαντήσεις λοιπόν των αρμοδίων υπηρεσιών προς τους πολίτες προκύπτει, ότι σε αιτήσεις πολιτών, είτε για επενεξέταση του τρόπου επιβολής δημοτικών τελών, είτε για σύναψη εξωδικαστικού συμβιβασμού σε περιπτώσεις ήδη υποβληθέντων και καταλογισθέντων, η ευόδωσή τους προσκρούει στην επικαλούμενη “αδυναμία” της αρμόδιας Διεύθυνσης να εξετάσει και να δει θετικά ή έστω διαφορετικά το ζήτημα, εναρμονιζόμενη και με την νομολογία του ανωτάτου ακυρωτικού (ΣΤΕ), αλλά και να υποβάλει σε αντίθετη περίπτωση στην Οικονομική Επιτροπή του Δήμου την, έστω την αρνητική εισήγησή της. Στο ενημερωτικό προς τους πολίτες ή τον ΣΔΕ έγγραφο περιλαμβάνεται η αρνητική τοποθέτηση της υπηρεσίας επί του επίμαχου ζητήματος, επικαλούμενη νομοθεσία η οποία

διευκρινίστηκε διαφορετικά από το ΣτΕ αλλά και ταυτόχρονη επιφύλαξη επί της τελικής τοποθέτησης επί του θέματος ύστερα από υποβολή ερωτήματος στο αρμόδιο Υπουργείο, χωρίς φυσικά να γίνεται καμία παραπομπή του ζητήματος στην αρμόδια Οικονομική Επιτροπή ή δι' αυτής στο ΔΣ όπου τα ποσά το απαιτούν. Οι απαντήσεις της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών, δεν αποτελούν βεβαίως εκτελεστές αποφάσεις, που θα μπορούσαν να προσβληθούν δικαστικά ή που θα πρέπει να αναρτηθούν υποχρεωτικά στην Διαύγεια. Κατ' αυτόν τον τρόπο, όμως, υπάρχουν αιτήσεις πολιτών κι επιχειρήσεων που δεν κρίθηκαν με έκδοση απόφασης από το αρμόδιο αιρετό συλλογικό όργανο του Δήμου, με αποτέλεσμα να προκαλείται μια σημαντική ρωγμή στην δημοκρατική και διαφανή λειτουργία του Δήμου.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της επιχείρησης πρότεινε προς τον κ. Δήμαρχο Δράμας:

Α. Να ζητήσει από τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου να εισαχθεί στην ημερήσια διάταξη του προσεχούς Δημοτικού Συμβουλίου θέμα, με το εξής περιεχόμενο – διατακτικό :

1. Κάθε αίτηση ενδιαφερόμενου (ιδιώτη ή επιχείρησης) για εξωδικαστική επίλυση των οικονομικών διαφορών τους με τον Δήμο Δράμας που υποβάλλεται στις υπηρεσίες του Δήμου, να διαβιβάζεται το αργότερο εντός τριών (3) ημερών προς τις αρμόδιες υπηρεσίες και να ενημερώνεται σχετικά ο ενδιαφερόμενος.
2. Οι αρμόδιες υπηρεσίες, κατόπιν της λήψης της αίτησης, να συντάσσουν εισήγηση, περί αποδοχής ή μη του αιτήματος, να την υποβάλλουν στην Οικονομική Επιτροπή και την κοινοποιούν στο νομικό τμήμα του Δήμου, προς σύνταξη γνωμοδότησης, όπως απαιτείται και προβλέπεται. Στη συνέχεια, το νομικό τμήμα διαβιβάζει την γνωμοδότησή του προς την Οικονομική Επιτροπή.
3. Η Οικονομική Επιτροπή, δια του Προέδρου της, με την παραλαβή της εισήγησης της υπηρεσίας και της γνωμοδότησης του νομικού τμήματος, εισάγει υποχρεωτικά το θέμα στην ημερήσια διάταξη της προσεχούς

συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής για την λήψη θετικής ή αρνητικής απόφασης, εάν το αίτημα αφορά ποσό διαφοράς έως 30.000 ευρώ ή για την έκδοση θετικής ή αρνητικής εισήγησης προς το Δημοτικό Συμβούλιο, εάν το αίτημα υπερβαίνει τις 30.000 ευρώ.

4. Σε περίπτωση αρνητικής απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής, η πράξη περιλαμβάνει γραπτή ενημέρωση των ενδιαφερομένων για το δικαίωμα προσφυγής τους ενώπιον του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας Θράκης, καθώς και για την προθεσμία που προβλέπεται για την ενάσκηση του δικαιώματος αυτού.

5. Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής εκδίδεται εντός πενήντα (50) ημερών από την υποβολή του αιτήματος του ενδιαφερόμενου. Για υποθέσεις αρμοδιότητας περισσότερων υπηρεσιών, η προθεσμία παρατείνεται κατά δέκα (10) ακόμη ημέρες. Εάν κάποια υπόθεση δεν μπορεί να διεκπεραιωθεί λόγω αντικειμενικής αδυναμίας, ειδικά αιτιολογημένης, η Οικονομική Επιτροπή οφείλει, εντός πέντε (5) τουλάχιστον ημερών πριν από την εκπνοή της προθεσμίας να γνωστοποιήσει εγγράφως στον αιτούντα: α) τους λόγους της καθυστέρησης, β) τον υπάλληλο που έχει αναλάβει την υπόθεση και τον αριθμό του τηλεφώνου του για την παροχή πληροφοριών και γ) κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία.

6. Σε κάθε περίπτωση που δεν τηρούνται οι παραπάνω διατάξεις, κινούνται άμεσα οι πειθαρχικές διαδικασίες κατά παντός υπευθύνου.”

Β. Να ζητήσει από τις συναφείς Διευθύνσεις του Δήμου Δράμας, να μεριμνήσουν ώστε τυχούσες εκκρεμείς οικονομικής φύσεως υποθέσεις να εισαχθούν, κατά την παραπάνω περιγραφόμενη διαδικασία, στην ημερήσια διάταξη προς έκδοση απόφασης από την Οικονομική Επιτροπή ή το ΔΣ.

Γ. Σε περίπτωση άρνησης εκτέλεσης των υπηρεσιακών καθηκόντων ή εφαρμογής των παραπάνω νομικών υποχρεώσεών τους, να ζητήσει την λήψη των κατάλληλων μέτρων εναντίον παντός υπευθύνου.

Εν κατακλείδει κρίνεται επιβεβλημένη και επιτακτική, άλλως να προβλεφθεί υποχρεωτικά η εισαγωγή όλων των ζητημάτων που άπτονται

οικονομικών διαφορών και διενέξεων με πολίτες κι επιχειρήσεις, στην κρίση των αιρετών οργάνων του Δήμου (Οικονομική Επιτροπή ή Δημοτικό Συμβούλιο), προκειμένου να επιτυγχάνεται και δικαιότερη επιβολή τελών και υποχρεώσεων, αλλά και να αποφεύγεται η δυστοκία στην εφαρμογή ή η παρερμηνεία των νόμων των ασκούντων διοίκηση κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους. Σκοπός όλων (διοίκησης αιρετής ή διορισμένης) κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, πρέπει να είναι η επίτευξη των όρων και των προϋποθέσεων μιας χρηστής διοίκησης, που θα εμφορείται από αξιοκρατία, δικαιοσύνη και νομιμότητα, προκειμένου και οικονομική ασφυξία να μην δημιουργείται στους υπόχρεους πολίτες, αλλά και ο δικαιούχος Δήμος να βρίσκει τις κατάλληλες εκείνες λύσεις που θα εξασφάλιζαν την απρόσκοπτη ροή των εσόδων προς αυτόν, ανάλογα διαμορφούμενων και προσαρμοζόμενων στα πραγματικά δεδομένα που κάθε πολίτης ή επιχείρηση εμφανίζει.

Η οικονομική υπηρεσία του ΔΔ με το από 18-1-2015 έγγραφό της εξέφρασε την πλήρη αντίθεσή της με τις παραπάνω τοποθετήσεις τονίζοντας: ότι το ΔΣ δεν έχει νομοθετικές αρμοδιότητες, ότι τα δημοτικά τέλη επιβάλλονται με βάση την κείμενη νομοθεσία η οποία και αποβλέπει στην προστασία της δημοτικής περιουσίας, ότι ασκούν την αρμοδιότητά τους κατά δέσμιο τρόπο εναρμονιζόμενοι με οδηγίες από το Υπουργείο, ότι η επιβολή των δημοτικών φόρων έχει αυστηρά αντικειμενικό χαρακτήρα ενώ μια υποκειμενική αντιμετώπιση των περιπτώσεων θα οδηγούσε πιθανόν σε καταλογισμό πειθαρχικών ή ποινικών αδικημάτων τους αρμόδιους υπαλλήλους ενώ γενικά η τοποθέτηση του ΣΔΕ που έχει απλά γνωμοδοτικό – συμβουλευτικό χαρακτήρα, κρίθηκε από την υπηρεσία προσβλητική, αναιτιολόγητη, αυθαίρετη και αβάσιμη.

VI. Προτάσεις Ετήσιας Έκθεσης

Σύμφωνα με το άρθρο 77 παρ. 5 του Ν.3852/2010, ο Συμπαραστάτης του

Δημότη και της Επιχείρησης μπορεί να προβαίνει στην διατύπωση προτάσεων βελτίωσης της δημοτικής διοίκησης και των σχέσεών της με το κοινό, στο πλαίσιο της Ετήσιας Έκθεσής του. Οι προτάσεις που διατυπώνονται παρακάτω είναι περιορισμένες καθώς απορρέουν από την αντιμετώπιση προβλημάτων κατά το πρώτο έτος λειτουργίας του θεσμού στον Δήμο Αθηναίων.

1. Επίλυση οικονομικών διαφορών με τους πολίτες και τις επιχειρήσεις

Μια από τις προτάσεις που έχει υπογραμμίσει και επαναφέρει πολλές φορές ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης είναι η οργάνωση και θέση σε λειτουργία ενός ορθολογικού, δίκαιου, άμεσου, διαφανούς μηχανισμού εξωδικαστικής επίλυσης των οικονομικών διαφορών του Δήμου με τους πολίτες και τις επιχειρήσεις. Στην πρόταση για την ενεργοποίηση της Οικονομικής Επιτροπής στο πλαίσιο της σχετικής της αρμοδιότητας αλλά και ενός πιο ενεργητικού ρόλου του ΔΣ προς την κατεύθυνση αυτή έχει ήδη κινηθεί ο ΔΔ, αν και απαιτείται ακόμη σημαντικός συντονισμός των υπηρεσιακών παραγόντων και κυρίως πολιτική βούληση για την επίλυση των προβλημάτων

- Υποβολή πρότασης νόμου για καταβολή οφειλών σε δόσεις

Το νομοθετικό κενό ή η δυσκολία στην εφαρμογή του όποιου υφίσταται σε σχέση με την ρύθμιση των υποχρεώσεων των πολιτών απέναντι στον Δήμο θα μπορούσε να οδηγήσει ακόμη και σε κατασχέσεις ακινήτων για ασήμαντα ποσά. Είναι αντιληπτό ότι η υποχρέωση για κατάσχεση δεν αποτελεί διακριτική ευχέρεια, αλλά δέσμια αρμοδιότητα για τους υπόλογους του Δήμου Δράμας. Ωστόσο, η νομοθετική προώθηση της δυνατότητας ρύθμισης σε σημαντικό αριθμό δόσεων θα μπορούσε να καταστήσει πιο ρεαλιστική την δυνατότητα αποπληρωμής των οφειλών.

VII. Στόχοι για το 2016

Μια ολοκληρωμένη ετήσια έκθεση πρέπει να περιλαμβάνει και στοιχεία σχεδιασμού για το μέλλον, ώστε να διορθωθούν λάθη που έγιναν και να βελτιστοποιηθεί η απόδοση του θεσμού.

Πρώθηση-διάδοση του θεσμού

Επειδή ο θεσμός πρωτοεμφανίστηκε σχετικά πρόσφατα στις τοπικές κοινωνίες δεν έχει παγιωθεί στην συνείδηση των πολιτών επαρκώς, με αποτέλεσμα να κρίνεται επιβεβλημένη μια διάδοση-διαφήμιση του θεσμού και μέσω συνεντεύξεων στον ηλεκτρονικό ή γραπτό τύπο και μέσω επαφής με τους προέδρους και τα τοπικά συμβούλια των τοπικών κοινοτήτων, προκειμένου να γνωστοποιηθεί και να “επεκταθεί” ο θεσμός ως πρακτική και στους πολίτες των τοπικών διαμερισμάτων, πλέον του μητροπολητικού Δήμου.

Ενίσχυση αποτελεσματικότητας διαμεσολαβήσεων

Το ζητούμενο σε κάθε θεσμό διαμεσολάβησης είναι η αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων του.

- Για τον λόγο αυτόν, και με βάση τον Αναθεωρημένο Κώδικα Λειτουργίας του 2014 ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης θα επιδιώξει την τοποθέτηση του Δημοτικού Συμβουλίου επί των θεμάτων που τον απασχολούν με την κοινοποίηση των περιπτώσεων μη συμμόρφωσης απευθείας στους ίδιους τους δημοτικούς συμβούλους, με την συγκατάθεση βέβαια των ενδιαφερομένων. Με τον τρόπο αυτόν, οι δημοτικοί σύμβουλοι θα ενημερώνονται άμεσα κι επίσημα για τα συγκεκριμένα προβλήματα και οι

διαμεσολαβήσεις του Συμπαραστάτη θα μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συζήτησης στο Δημοτικό Συμβούλιο ανεξάρτητα ακόμα και από την βούληση της δημοτικής αρχής.